

KOPRIVA

GLASILO

OSNOVNE ŠOLE KOPRIVNICA

2018/2019

Avtorica slike na naslovnici: Viktorija Kukovičič, 3. r.

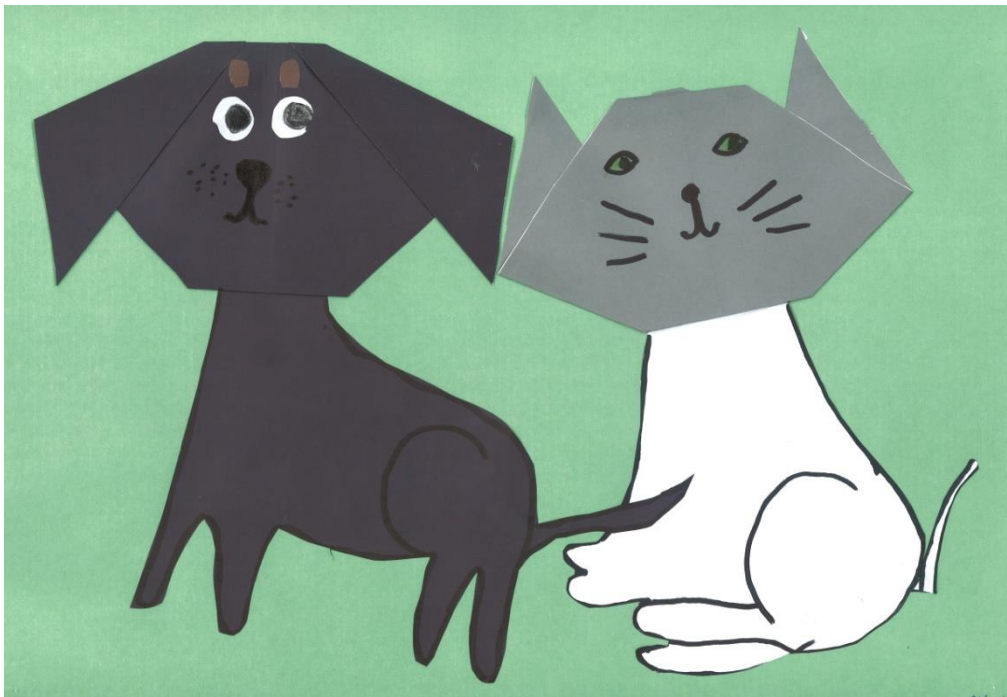
Pozdravljeni, bralci Koprive!

V glasilo Kopriva že vrsto let zapisujemo dogodke, ki so zaznamovali šolsko leto. Tudi letos so bili naši učenci zelo prizadevni in ustvarjalni. Nastali so številni literarni in likovni prispevki, tekom leta pa so se zvrstili številni dogodki in nastopi. Drobec le-teh je zbranih v glasilu, ki dokazuje, da je bilo leto ustvarjalno, dinamično in polno različnih izzivov.

Vsem, ki boste v roke vzeli naše glasilo, želim veliko zadovoljstva ob branju in obujanju spomina na minule šolske dni.

Učencem in učenkam čestitam za vse dosežke pri usvajanju učne snovi, za trud in uspehe na tekmovanjih ter za dosežke na kulturnem, športnem, naravoslovnem in drugem področju.

Visoke temperature nas opominjajo, da je poletje pred vrati. Prav tako so pred vrati počitnice, čas za sprostitev, počitek in nekoliko bolj umirjen ritem. Izkoristite jih po najboljših močeh in si privoščite kaj lepega, za kar ste bili med šolskim letom prikrajšani, predvsem pa si spočijte, da boste jeseni pripravljeni na nove izzive.

Vid Planinc,
2. r.

Imejte lepe, brezskrbne, zanimive in prijetne počitnice!

Mentorica novinarskega krožka
Andrejka Šerbec

UTRINKI PRVEGA ŠOLSKEGA DNE

Tudi letošnje počitnice so se po mnenju mnogih, ki so morali v začetku septembra znova sestiti v šolske klopi, prehitro iztekle, nekateri med njimi pa so že malce pogrešali šolske klopi, še bolj pa sošolce in sošolke. Prvi šolski dan se nam je letos pridružilo osem prvošolcev, ki so nekateri bolj drugi manj željno prvič prestopili šolski prag ter se tako odpravili novim dogodivščinam in novim znanjem naproti.

Za lažji začetek pouka smo si najprej ogledali kratek kulturni program, ki mu je sledil krajši govor gospoda ravnatelja, nato pa smo se odpravili v razrede z našimi razredniki, od katerih smo dobili še preostale informacije za lažji skok v novo šolsko leto.

Zoja Bogovič, 9. r.

PRVI ŠPORTNI DAN

V sredo, 12. septembra 2018, smo se učenci prvih treh razredov udeležili predstavitve športnih dejavnosti v občini Krško, ki je potekala na OŠ Brestanica. Predstavili so nam jogo, karate, šah, ples, rokomet, odbojko in še veliko drugih dejavnosti.

Učenci smo uživali in gotovo bomo našli kakšno aktivnost, ki jo bomo v tem šolskem letu radi obiskovali.

učenci 1. triade

TEDEN MOBILNOSTI

V ponedeljek, 17. septembra 2018, smo se učenci 9. razreda skupaj z našim razrednikom v sklopu Evropskega tedna mobilnosti, ki je letos potekal med 16. in 22. septembrom pod skupnim naslovom »Naše ulice, naše odločitve« odpravili v Šolski center Krško-Sevnica. Tu smo se zbrali devetošolci vseh osnovnih šol občine Krško in prisluhnili predavanju o pomenu varnosti v prometu. Slišali smo nekaj ganljivih življenjskih zgodb, ki so se nas dotaknile, saj smo ob poslušanju zgodb udeležencev v nesrečah ugotovili, da prometna varnost ni nekaj samoumevnega. Po končanem predavanju smo se razdelili v dve skupini. Naša skupina se je najprej odpravila na parkirišče pred šolo, kjer so nam gasilci predstavili svoj poklic in pokazali gasilsko vozilo. Zatem smo se odpravili na poligon, po katerem so se lahko tisti, ki so to želeli, zapeljali s skuterjem. Pokazali so nam tudi, kako izgleda avtomehanična delavnica, kar je bilo zanimivo predvsem fantom, nato pa se odpravili nazaj v telovadnico. Tu smo preizkušali, kako se lahko uspešno rešiš iz avtomobila, obrnjenega na glavo, bili pa smo tudi na »zaletavčku«. S pomočjo »pijanskih očal« pa smo se lahko prepričali, kako je voziti avtomobil pod vplivom alkohola oziroma trdih drog.

Drugi del našega tehniškega dneva je potekal v različnih delavnicah, in sicer kovaški ter električarski delavnici, na koncu pa smo preizkusili še sobo pobega.

Ula Bohorč, 9. r.

UREDITEV CONE UMIRITVE PROMETA

V sredo, 19. septembra, smo s krajšim kulturnim programom otvorili ureditev cone umiritve prometa ob naši šoli, ki je tik ob regionalni cesti Senovo-Podsreda. Glavni cilj postavitve znakov in ureditve napisov je umiriti prehitre voznike in zagotoviti večjo varnost vseh udeležencev v prometu, še posebej pa učencev na poti v šolo in iz nje.

Kratka slovesnost se je pričela ob 10. uri, otvorili pa so jo naši učenci s petjem in plesom. Med gosti sta bila tudi župan Občine Krško, mag. Miran Stanko ter podžupanja ga. Ana Somrak, saj je projekt financirala občina. Gospod župan je predstavil projekt, krajši govor pa je imel tudi naš ravnatelj, g. Jože Ivačič.

Ula Bohorč, 9. r.

V SADOVNJAKU

Učenci 2. razreda smo imeli v četrtek, 20. septembra, naravoslovni dan. Obiskali smo šolski sadovnjak in spoznali vrste jabolk. V učilnici smo nato naredili sadno solato in se z njo posladkali. Ob koncu smo iz tulcev oblikovali rdeča jabolka in jih postavili pod drevo pri knjižnici.

NARAVOSLOVNI TEDEEN NA PTUJU

Zadnji septembrski teden smo sedmošolci skupaj s šestošolci namesto v šolskih klopih preživeli v ČŠOD Štrk na Ptuj. 24. septembra smo se pred šolo poslovili od staršev in se z g. Bračunom odpravili na pot. Po prijetni vožnji, med katero smo si ogledali tudi risanko, smo prispeli v naš začasni dom in po uvodnem pozdravu odšli v sobe, se razpakirali in si pripravili postelje. Ob dvanajsti uri je sledil uvodni sestanek, na katerem so nas seznanili s hišnim redom, našimi zadolžitvami in celotnim programom.

Svoje prazne želodčke smo napolnili z zelo dobrim kosilom, po katerem smo imeli malo prostega časa, ki so ga fantje preživeli v družbi nogometne žoge na igrišču poleg doma, dekleta pa smo se igrale petelinčka. Popoldne je bilo športno obarvano, saj smo ga do večerje preživeli zunaj, kjer smo se pomerili v orientacijskem teku. Po večerji smo imeli malo prostega časa, nato pa je sledil še nočni pohod po okoliški ravnini. Po vrnitvi smo se pripravili za spanje, da si napolnimo baterije za naslednji dan.

Z jutranjo telovadbo na svežem zraku smo poskrbeli, da smo se do konca prebudili in ogreli svoja telesa za naloge, ki so nas čakale čez dan. Po zajtrku in pospravljanju sob smo dopoldne preživeli na terenu. Najprej smo imeli daljši sprehod, saj smo morali priti do ptujskega akumulacijskega jezera, kjer smo se seznanili s tehnikami veslanja.

Na dragon boatih smo se podali po reki Dravi vse do železniškega mostu.

Po dveh urah veslanja, s katerim se je večina srečala prvič, smo se vrnili nazaj v dom, kjer nas je že čakalo kosilo. Med uro prostega časa po kosilu smo igrali družabne igre. Tudi popoldne smo preživeli na svežem zraku in sončku, saj smo preučevali pestrost tal in prsti na bližnjem travniku.

Po večerji smo dobro napeli možgančke in se v skupinah pomerili v miselnih igrah, nato pa popadali v postelje.

Tudi v sredo smo se prebudili v sončno jutro, temperature pa so bile še malo nižje kot prejšnje jutro. V dopoldanskem času smo se pomerili v lokostrelstvu,

nato pa komaj čakali, da se prične popoldanska aktivnost, saj je bilo na vrsti športno plezanje. Priznati moram, da smo zelo uživali in večina nas je premagala strah pred višino, vsaj na varovani plezalni steni, čeprav nam je proti vrhu visoke stene adrenalin nabijal na polno.

Ker pa se še nismo naveličali športnih aktivnosti, smo po večerji dan zaključili s športnimi igrami. Pomerili smo se v igranju nogometa, košarke, odbojke in namiznega tenisa.

Tudi v četrtek nas je zjutraj prebudilo sonce, jutranje temperature so bile malo bolj prijetne kot prejšnje jutro, tako da nas ni toliko zeblo na jutranji telovadbi. V dopoldanskem času smo se najprej odpravili na daljši pohod do Ptujskega jezera, kjer smo preučevali ptice na jezeru in okoli njega. Po malici pa smo se odpravili do bližnjega ribnika, kjer smo preučevali njegove fizikalne lastnosti in iskali živa bitja ter jih določali s pomočjo določevalnih ključev.

Vsi utrujeni in lačni smo se vrnil nazaj v dom in ker so se dnevne temperature povzpele preko dvajset stopinj Celzija, smo si po kosilu privoščili sladoled. Ostali del prostega časa smo preživeli zunaj na sončku ter igrali nogomet, košarko in odbojko.

Popoldan pa smo posvetili kurentu. Najprej smo imeli predavanje, kjer smo spoznali vse o kurentu in kurentovanju, nato pa odšli ven in v skupinah iz naravnih materialov izdelali kurenta. Po večerji smo imeli malo prostega časa, da smo pripravili točke za zaključni večer, nato pa je sledil še zaključni ples, na katerem smo vsi zelo uživali.

Zadnji dan nas je takoj po zajtrku čakalo pakiranje kovčkov in pospravljanje sob, nato pa smo se peš odpravili v panonski gozd, kjer smo se spopadli še z zadnjimi nalogami. Po kosilu smo se z avtobusom odpravili nazaj proti Koprivnici, kjer smo padli v objem staršev. Naravoslovni teden je v nas pustil lepe spomine, ki pa so tudi malo grenki, saj smo se začeli zavedati, da je bila to zadnja skupna šola v naravi našega razreda.

Špela Kodrin, 7. r.

NA VETERNIKU

V soboto, 29. septembra, smo učenci od prvega do četrtega razreda preživeli zelo lep šolski dan kljub temu, da smo morali v soboto v šolo. Odpravili smo se na jesenski pohod na Veternik. Občudovali smo prelepo naravo, nabirali kostanj, neomejeno klepetali in z gibanjem poskrbeli za zdravo telo.

SREČANJE PREDSTAVNIKOV ŠOLSKIH OTROŠKIH PARLAMENTOV

V ponedeljek, 1. oktobra 2018, se je pričel letošnji Teden otroka. Ta dan smo se predstavniki šolskih otroških parlamentov občine Krško in Kostanjevica na Krki zbrali na 29. srečanju v Dvorani v parku v Krškem. V uvodnem delu nas je pozdravil predsednik ZPM Krško, g. Vinko Hostar, prisluhnili pa smo tudi poslanici ob Tednu otroka 2018 ter govoru župana Občine Krško in Kostanjevica na Krki. Predstavili so nam aktivnosti šolskih parlamentov, ki tako kot lansko leto potekajo pod naslovom *ŠOLSTVO IN ŠOLSKI SISTEM*. Po končanem uvodnem delu smo se predstavniki šol razdelili v tri skupine, ki so obravnavale različne teme. V moji skupini smo razpravljali na temo medpredmetnega povezovanja ter uporabe izobraževalne tehnologije pri pouku. Drugi dve skupini, v katerih sta bili Zoja in Ula, pa sta obravnavali metode učenja in poučevanja ter odnose med starši, učitelji in učenci. Na koncu je sledila predstavitev rezultatov po delavnicah, vsi pa smo imeli možnost, da drugim zastavimo še dodatna vprašanja. Po kratkem druženju in pogostitvi smo zaključili zelo zanimiv dan.

Blažka Gerzina, 8. r.

Tinkara Jagrič,

2. r.

TEDEN OTROKA

Letošnji Teden otroka se je pričel s prvim dnevom meseca oktobra, zaključil pa se je v petek, 5. oktobra. V tem tednu so potekale številne aktivnosti in prireditve pod skupnim naslovom

PROSTI ČAS OTROK IN MLADOSTNIKOV.

V torek, 2. oktobra, so za učence OŠ Koprivnica, Senovo in Brestanica potekale delavnice, ustvarjalnice in športne igre pri OŠ Adama Bohoriča Brestanica. Po pouku smo se posamezni učenci zbrali pred šolo, od koder smo se z avtobusom odpeljali proti Brestanici. Za našo varnost in spremstvo sta poskrbeli ga. Metka Bogolin in Antonija Kozole. Na Senovem so se nam pridružili učenci tamkajšnje šole. Po prihodu v Brestanico smo pričeli z delom v različnih delavnicah. Pekli smo slastne štručke, plesali, peli, izdelovali sovce iz listja, pisane metulje, dišeče mošnjičke, lovilce sanj. Lahko smo si izdelali kos nakita, si poslikali obraz ali pa se udeležili športne delavnice. Med obiskom delavnic nas je prišel pozdravit župan Občine Krško, g. Miran Stanko, na koncu pa še nas ravnatelj, g. Jože Ivačič. Poskrbljeno je bilo tudi za naše prazne želodčke. Zadovoljni in polni lepih spominov smo se vrnili proti šoli.

Maja Pečnik, 5. r.

Na naši šoli smo Teden otroka še posebej obeležili v sredo, 3. oktobra. Komaj smo čakali, da je šolski zvonec naznanil, da je pouka za ta dan konec in da lahko preostali čas preživimo pri različnih dejavnostih. Organiziranih je bilo veliko različnih delavnic: različne

športne igre (nogomet, košarka, odbojka na mivki), izdelovanje sovic, polžkov, smeškov iz blaga, nagajivih papirnatih buč, ježkov iz listja in papirja, barvanje kamnov, izdelovanje magnetov ter izdelovanje stožcev z lešniki in ostalimi jesenskimi plodovi. Lahko smo se udeležili petja in plesa, pa tudi kuhali smo. Pripravili smo sladice z banano in čokolado ter pekli palačinke. V okolici šole je zelo lepo dišalo, saj je hišnik pekel odličen kostanj, naši starši pa so spekli pecivo, ki smo ga z veseljem pojedli.

To leto je bilo prvič, da smo v šolo prinesli svoja premajhna ali prevelika oblačila, katera smo si nato izmenjali in jih bomo z veseljem nosili še naprej. Ob koncu smo pripravili manjši pevski nastop, nato pa je napočil čas, ko smo morali domov.

Zelo lepo so se družili in se naučili marsikaj novega. Ob tednu otroka, pa tudi drugače, si želimo še več takih zabavnih dni.

Taja
Krcn in
Karmen
Kavčič,
5. r.

Lea Vertovšek, 1. r.

KJER PRETEKLOST SREČA PRIHODNOST

Evropski parlament je leto 2018 razglasil za evropsko leto kulturne dediščine. Tema letošnjega Tedna evropske kulturne dediščine, ki poteka med 22. septembrom in 6. oktobrom je *NAŠA DEDIŠČINA: KJER PRETEKLOST SREČA PRIHODNOST*. Osrednja ideja je naučiti se, kako dediščino razumeti in uporabiti, da bo v prihodnje življenje boljše. Pomembno je, da našo dediščino varujemo in negujemo, zato smo imeli v petek, 5. oktobra, kulturni dan na temo kulturne dediščine. Pouka sicer nismo imeli, a smo se kljub temu naučili veliko novega.

Učenci prve triade so se odpravili na pohod do gradu Podsreda, kjer so jih prijazno sprejeli, si ogledali film o Kozjanskem parku, družbo pa jim je delal tudi Herman Lisjak. Videli so tudi verjetno največjo torto na svetu, v katero so lahko celo vstopili.

Učenci četrtega razreda so spoznavali umetnost lepega pisanja, kaligrafijo. Ugotovili so,

da lahko pišejo zelo lepo, čeprav je za oblikovanje lepih črk potrebno veliko vaje in potrpljenja.

Učenci od 5. do 9. razreda pa smo si najprej ogledali zanimiv, poučen in tudi zabaven film z naslovom *Tak ti je tu blu na kmetih: Od zrna do koruznega kruha*, ki ga je pripravilo Kulturno društvo Kapele. Spoznali smo, kako so ljudje nekoč živeli, njihove običaje ter vsakodnevna opravila.

Nato smo obiskali še danes delujoč Petrovičev vodni mlin, gospa Irena pa nam je pokazala njegovo delovanje.

Kulturni dan smo zaključili ustvarjalno z oblikovanjem izdelkov iz gline.

Zoja Bogovič, 9. r.

ČEBELICE SO DOBILE NOV DOM

V petek, 12. oktobra, smo se po končanem pouku zbrali v šolskem sadovnjaku, da proslavimo otvoritev našega novega čebelnjaka, ki nam ga je uspelo postaviti z donatorskimi sredstvi ter udarniškim delom. Levji delež pri izgradnji čebelnjaka je imela družina Klaužar iz Mrčnih sel ter naš hišnik.

Slavnostnega dogodka so se udeležili številni gosti, med drugim tudi g. Franci Bogovič, predsednica KS Koprivnica ga. Sonja Bračun, predstavnik čebelarske zveze g. Miha Metelko, ki so nam namenili nekaj besed.

Učenci so pripravili zelo lep program z veliko petja, plesa, recitiranja in poučnih besed o čebelah, za katere upamo, da se bodo dobro počutile v novem domu.

Ula
Bohorč,
9. r.

PRAZNIK KOZJANSKEGA JABOLKA

V soboto, 13. oktobra, na prelep jesenski dan, smo se učenci OŠ Koprivnica udeležili 19. Kozjanskega jabolka v Podsredi. Naša bogato obložena stojnica je ponujala domačo marmelado, zeliščno mešanico, jabolčni drobljenec in čežano ter izdelke iz gline, ki smo jih učenci naredili v sklopu kulturnega dne, obiskovalcem pa smo ponudili tudi domače piškote. Imeli smo se super, saj so se obiskovalci radi ustavili pri naši stojnici, zbrali pa smo tudi precej prostovoljnih prispevkov za naš šolski sklad.

Manica Maja Božičnik, 5. r.

Lana Mirt, 4. r.

PO POTI CANKARJEVE MLADOSTI

V sredo, 17. oktobra 2018, smo imeli učenci od petega razreda dalje tehniški dan, zato smo se z avtobusom odpeljali na Vrhniko, kjer smo se spomnili 100-letnice Cankarjeve smrti in se sprehodili po poti pisateljjeve mladosti. Razdeljeni v dve skupini (eno je vodil sam Ivan Cankar) smo si ogledali pomembne mejnike v življenju prvega slovenskega poklicnega pisatelja. Ogledali smo si Cankarjev spomenik in njegovo spominsko hišo Na klancu,

enajsto

šolo pod mostom, kjer je mladi Ivan preživel marsikatero dopoldne, pa čitalnico Pri črnem orlu, kjer je prebiral novice v nemškem jeziku. Kljub oblačnemu vremenu in nekaj kapljam

dežja smo pot nadaljevali proti cerkvi Sv. Trojica, ki jo je pisatelj pogosto omenjal v svojih delih. Pod Sv. Trojico je ležal Cankarjev laz, njihovo edino bogastvo. Ob odhodu z Vrhnike smo si privoščili še sladoled, nato pa pot nadaljevali proti Bistri. V Tehniškem muzeju Bistra smo si temeljito ogledali lesarsko in gozdarsko zbirko, zelo pa nam je bil všeč prometni oddelek s starimi avtomobili, motorji in kolesi. Ogledali smo si tudi lovsko zbirko, v t. i. gluhi sobi pa bi lahko slišali bitje svojega srca, če bi bili tiho, seveda. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj proti šoli, kjer so nas pričakali starši in nas odpeljali domov.

Maja Pečnik, Karmen Kavčič, 5. r.

OBČINSKO TEKMOVANJE V KROSU

V torek, 23. 10. 2018, smo se posamezni učenci odpravili na občinsko tekmovanje v krosu, ki je tako kot že vrsto let potekalo pri OŠ Jurija Dalmatina Krško. Nekateri med nami stezo že dobro poznamo iz prejšnjih let, a smo si jo vsi skupaj temeljito ogledali in se ogreli za tek. Tekmovanje je od nas zahtevalo ogromno moči in vztrajnosti, a že po prvi tekmi smo dobili prvo medaljo, in sicer srebrno prvošolca Andraža Planinca. Ob koncu tekmovanja smo se v šolo vrnili še s tremi medaljami, ki smo jih ob vrnitvi v šolo ponosno pokazali sošolcem in ostalim. Srebrno medaljo sta osvojila četrtošolec Urban Cehte ter devetošolka Ula Bohorč, petošolec Gaber Gregor pa si je tokrat pritekel kar zlato medaljo.

Maja Pečnik, 5. r.

POKLICI MALO DRUGAČE

V četrtek, 25. oktobra 2018, smo imeli učenci zadnje triade tehniški dan, na katerem so nam predstavili devet poklicev, za katere smo pokazali največ zanimanja. Razdelili so nas v dve skupini, in sicer na fante in dekleta, vsi pa smo lahko ogledali vse predstavitve poklicev. Dekletom je bil po večini najbolj všeč poklic kozmetičnega tehnika in arhitekta, nekaterim pa tudi poklic veterinarskega tehnika in veterinarja, saj sta predstavitev popestrila majhen mišek in kuža Scooby.

Fantje so se najbolj ogreli za poklic mizarja, računalničarja in vojaka.

Zanimivi sta bili tudi predstavitvi poklicev v zdravstvu ter vzgoji predšolskih otrok. Verjamem, da bi dan še bolj popestril obisk kriminalista, ki pa se našega tehniškega dne žal ni mogel udeležiti.

Ula Bohorč, 9. r.

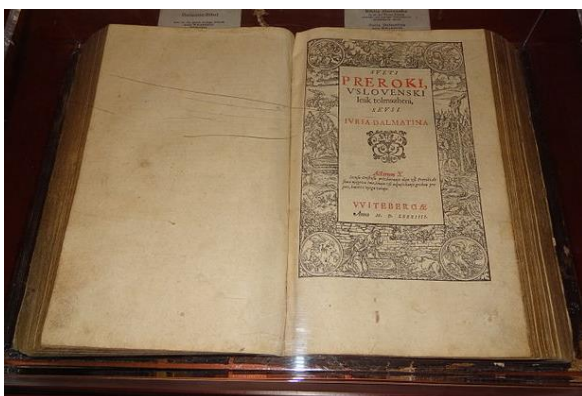
PRI KUNEJEVEM HRAMU

V četrtek, 25. oktobra, smo se učenci prvih treh razredov z učiteljicami podali k spominskemu obeležju v Gorjanah. Najmlajšim učencem smo predstavili pomnik zgodovine v našem kraju in jim razložili pomen in vrednote NOB.

Učiteljice in učenci prve triade

Naši učenci so tudi letos sodelovali na literarnem natečaju **Na obisku pri Juriju Dalmatinu**, ki nastaja v sodelovanju s Slovenskim protestantskim društvom Primož Trubar - Podružnico

Posavje, in Valvasorjevo knjižnico Krško.

Letošnji natečaj je bil že sedmi po vrsti. Na natečaj je prispelo 34 literarnih prispevkov, ki so jih napisali učenci iz OŠ Artiče, Bistrica ob Sotli, Boštanj, Adama Bohoriča Brestanica, Koprivnica, Jurija Dalmatina Krško, Raka, XIV. divizije Senovo in Sevnica. Zoja Bogovič je za svoj literarni prispevek prejela Dalmatinovo značko in priznanje.

31. OKTOBER Z JURIJEM DALMATINOM

V sredo, 31. oktobra, sem se iz čiste zdolgočasnosti napotila v Krško. Ob enajstih sem že sedela na avtobusu in čez pol ure prispela na cilj. Najprej sem odšla v kavarno v starem mestnem jedru, tam spila belo kavo in pojedla slasten čokoladen rogljiček, potem pa me je pot zanesla v Valvasorjevo knjižnico.

V hiši knjig sem dolgo raziskovala, a po dobri uri mi je postalo že malce dolgčas. To je opazila tudi tamkajšnja knjižničarka, ki so jo morali na novo zaposliti, saj je tam še nikoli nisem videla. Pristopila je do mene in me ogovorila. Po nekaj besedah me je pohvalila, da sem zelo bistra deklica in da mi želi nekaj pokazati. Odpeljala me je v zaprti oddelek knjižnice.

Ta del sem sicer že obiskala s šolo, a takrat si ga nisem preveč pozorno ogledala. Nekaj časa je bila gospa, ki me je še malo prej pohvalila, poleg mene, nato pa je kar naenkrat izginila, jaz pa sem začela raziskovati in občudovati vse stare knjige.

Kar naenkrat sem pred seboj zagledala velika, lepo okrašena vrata in odločila sem se, da jih odprem. Vstopila sem v neko drugo sobo in vrata za menoj so preprosto izginila. Ta neznani prostor je izgledal zelo star. Imel je preprost kamnit kamin, lesena tla, veliko polic z ogromno knjigami, mizo ter par stolov. Opazila sem, da na stolu sedi moški. Bil je malce okrogličen, s temnimi lasmi, ki jih je pokrivala črna čepica. Oblečen je bil v črno haljo. Na nek čuden način se mi je zdel znan. In nato se mi je posvetilo, od kod. Iz šole! Spomnila sem se učbenika zgodovine in slovenščine. Pred mano je sedel eden in edini Jurij Dalmatin.

Za trenutek se mi je že zazdelo, da nisem pri pravi. Veliki protestantski pisec je stopil do mene in se mi predstavil. Dejal je, da mu je v veliko čast, da me je spoznal in da je slišal, da sem bistra deklica.

Zaradi tako velikega šoka sem morala sestiti. Tudi Jurij je sedel, še prej pa je pred mene postavil knjigo, sam pa je nadaljeval z branjem tiste, ki jo je bral, ko sem stopila skozi vrata. Odprla sem knjigo, a na žalost nisem zmogla prebrati pisave, zato sem jo le občudovala, ker če je že nisem mogla brati, sem morala priznati, da je bila zelo lepa.

Čez kakšno uro pa me je Dalmatin, ki je končno odložil svojo knjigo, povabil na kosilo. Odpeljal me je v krčmo in tam sva se začela pogovarjati. Vprašala sem ga, katero leto je, in izvedela sem, da se piše leto 1584, torej je prevod Biblije že izšel. Potem pa sem želela ugotoviti nekaj, kar me je že pri urah slovenščine in zgodovine zelo begalo. Želela sem izvedeti, zakaj se je odločil prevesti Biblijo. Tako obsežno delo za takrat neizobražene kmete, ki večinoma niso znali brati? Poleg tega pa so ga preganjale še tedanje oblasti! Jurij me je debelo pogledal in mi odgovoril, njegov odgovor pa se me je globoko dotaknil.

Povedal mi je, da sam ni tako razmišljal. Videl je, da to, kar dela cerkev, ni prav, in da si ljudje zaslužijo več. Zato je z vso svojo ljubeznijo do Slovencev prevedel Sveto pismo in ga izdal, ker je vedel, da s tem počne nekaj, kar je večje od njega samega.

Prosil me je še, da ko se vrnem nazaj, naj še bolj spoštujem svoj jezik in domovino, saj se je veliko ljudi borilo zanju. Spodbudil me je, naj še berem knjige, saj bom svoj prelepi jezik tako ohranjala. Reformator je plačal in odšla sva nazaj v njegovo hišo, v sobo s knjigami. Tam so spet stala prelepa lesena vrata.

Poslovala sem se od Jurija, se mu zahvalila za zgodbe in vse modrosti, ki jih je delil z mano ter za njegov velik trud in delo, ki ga je opravil. Stopila sem skozi vrata in se spet znašla na zaprtem oddelku Valvasorjeve knjižnice. Ob meni je stala knjižničarka, ki me je prej pripeljala v sobo s skrivnostnimi vrati. Nasmehnila se mi je in me pospremila ven. Že sem odhajala, čisto navdušena, ko me je še ustavila in mi rekla, da upa, da sem uživala v druženju z Jurijem. Bila sem osupla in še na poti domov sem v mislih premlevala 31. oktober. Bil je res nepozaben dan.

SEDMOŠOLCI IN PROJEKT RASTEM S KNJIGO

V sredo, 7. novembra 2018, so se naši sedmošolci v sklopu projekta Rastem s knjigo s knjižničarko Katjo Zorčič odpravili v Valvasorjevo knjižnico Krško.

Rastem s knjigo je nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture. Organizira ga Javna agencija za knjigo RS že 13. leto zapored. S projektom skušajo osnovnošolce in srednješolce motivirati za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic.

»V sredo, 7. 11. 2018, smo se učenci 7. razreda odpravili v Valvasorjevo knjižnico Krško. Vljudno so nas sprejeli na mladinskem oddelku, nato pa smo se skupaj odpravili v osrednjo knjižnico. Tam so nam pokazali galerijo s slikami in razložili, kako lahko najdemo knjigo s pomočjo računalnika. Nato smo šli v kapucinsko knjižnico.

Tam smo videli veliko starih knjig (tudi 500 let). Ogledali smo si še speedway sobo, kjer so nam povedali nekaj o zgodovini speedwaya in nam pokazali opremo, ki jo nosijo speedwayisti. Na koncu so nam podarili knjigo Nataše Konc Lorenzutti z naslovom Avtobus ob treh.«

Zala Bohorč

» V Valvasorjevi knjižnici mi je bilo v redu. Najprej smo šli na podstrešje. Nato smo poskusili sami poiskati knjige s pomočjo COBISSA. Ogledali smo si tudi kapucinski prostor, kjer so kapucini pisali knjige. Ogledali smo si tudi speedway sobo. Za konec smo izpolnili anketo. Najbolj mi je bila všeč speedway soba.«

Alen Roštohar

OSONČJE

V torek, 13. novembra 2018, smo imeli osmošolci tehniški dan na temo OSONČJA. Učiteljica Mojca Kozole nam je predstavila osončje, njegovo nahajališče v galaksiji, sonce in planete našega osončja.

Spoznali smo tudi lastnosti planetov, na primer število njihovih lun, velikost, temperature, hitrost gibanja okoli svoje osi in okoli sonca. Predstavila nam je tudi nahajališča asteroidov v našem osončju ter meje našega osončja. Ogledali smo si nekaj videoposnetkov o sončnih mrkih, posledice udara asteroida ter predstavitev mednarodne vesoljske postaje. Naredili smo tudi poskus z magnetom. Ta tehniški dan nam je bil zelo zanimiv in poučen.

Vid Župevc, 8. r.

MEDENI ZAJTRK

Tradicionalni slovenski zajtrk, s katerim želimo prispevati k zdravemu načinu življenja in poudarja pomen lokalno pridelane hrane, se vsako leto odvija tretji petek v mesecu novembru. Letos je bil to petek, 16. novembra. Namesto v učilnice, kjer bi takoj pričeli s poukom, smo tokrat zavili v jedilnico, kjer so nas na krožniku že čakali kruh, maslo, med, jabolko ter domače mleko.

Vse te dobrote so prišle iz bližnjih kmetij in za seboj nimajo dolge poti, zato smo si jih z veseljem in brez slabe vesti privoščili, nato pa odhiteli k pouku. S tem dnem smo se spomnili, kako je pomemben zajtrk ter kaj pomeni uživati lokalno pridelano hrano. Poudarili smo tudi ohranjanje slovenskih tal in kako jih vzdrževati zdrave in rodovitne.

Med tednom so potekale različne dejavnosti na to temo, pripravili pa smo tudi informacijski in izobraževalni stenski plakat ter ga opremili s pomembnimi podatki dneva slovenske hrane.

Maja Pečnik, 5. r.

ZDRAV ZAJTRK

Zajtrk je prvi in najpomembnejši obrok.

Zajtrk se je približno ob 6. ali 7. uri.

ZDRAV ZAJTRK

MED

Poznamo več vrst medu.

Medi pa so tudi **EDRAVILNI**.

- CVETLIČNI
- KOSTANJEV
- AKACIJEV
- REGIATON
- LIPON
- HOJEV

Usi pa so
svetda bolj zdravi
če so **Slovenski**.

Tradicionalni Slovenski zajtrk

Tradicionalni Slovenski zajtrk vsebuje
zdravo predušen pa slovensko hrano:

MASLO, MED, MLEKO, JABAVO in ČRNI KRUH.

Prvič se je projekt izvedel 18. novembra 2011.
Leto 2012 pa so se k projektu pridružili tudi:
**MINISTRSTVO ZA kmetištvo in okolje,
zdravje, izobraževanje,
ENAVOST, KULTURO in ŠPORT.**

Namen Tradicionalnega zajtrka je usposodovanje mladih k
lokalni hrani, prehranjevalnih navad, in pomenu čebelarstva za
kmetijsko pridelavo.

VESELI DECEMBER

Tako kot vsako leto smo se iskreno razveselili decembra, ki oznanja konec leta s tem pa težko pričakovane počitnice. Naša šola je tudi letos lepo okrašena, saj smo se učenci vseh razredov zelo potrudili ter ji naredili praznično podobo. Da pa praznični mesec hitreje mine, se na naši šoli odvijajo številne dejavnosti, vse osnovnošolske otroke v občini Krško pa z ogledom predstave obdari Zveza prijateljev mladine Krško. Že v prvem decembrskem tednu so si tako učenci 1. in 2. razreda v Kulturni dvorani Senovo ogledali kratko lutkovno predstavo z naslovom *Krojaček Hlaček* v izvedbi DKD Senovo, učenci 3., 4. in 5. razreda pa so se razveselili ogleda gledališke igre *Zeleni fantek*, ki jo je na istem odru uprizorilo Kulturno društvo Leskovec pri Krškem. Teden dni kasneje pa je isto kulturno društvo v Kulturnem domu Krško uprizorilo gledališko igro *Jaz, Batman*, ki je bila namenjena učencem od 6. do 9. razreda.

Da pa bi se bolj zavedali pomena zdravega življenja, na katerega nikakor ne smemo pozabiti niti v teh prazničnih dneh, so imeli osmošolci 3. decembra tehniški dan z naslovom *Zdrava spolnost in AIDS*, devetošolci pa so imeli naravoslovni dan z naslovom *V Posavju žuramo brez drog in alkohola*. Veliko smo se naučili o substancah, ki negativno vplivajo na naše telo. Nekaj več poudarka smo namenili alkoholu, o katerem nam je predavala socialna delavka. Potem sta nas malo »prestrašila« še policista, ki sta nam ponazorila meje, katere moramo upoštevati pri uživanju alkohola. Zdravstvena delavka iz Zdravstvenega doma Krško nam je predstavila, kakšen vpliv ima določena vrsta zasvojenosti na naše možgane. Po malici je bilo vzdušje malce bolj sproščeno, saj so sledile delavnice, ki sta jih vodila člana Mladinskega centra Krško. Veliko smo se pogovarjali ter tako spoznali marsikaj novega drug o drugem, čeprav se poznamo že več kot desetletje. Za konec smo si dan polepšali z lepimi mislimi, ki smo jih namenili drug drugemu.

Učenci podaljšanega bivanja so si polepšali predpraznični čas s peko piškotov, saj malce sladkorja pač ne škodi. Učenci so prinesli različne modelčke in se z veseljem lotili peke. Da bi si pričarali še bolj praznično vzdušje, so skuhal čaj in se v soju sveč in družbi sošolcev posladkali s piškoti, ki so jih, da bi bili še slajši, namakali v čokolado.

Ula
Bohorč,
9. r.

PRAZNIČNI DECEMBER Z DEDKOM MRAZOM IN BOŽIČKOM

Učence naše šole je tudi letos obiskal dedek Mraz. V torek, 18. decembra, je najprej razveselil najmlajše učence naše šole, v popoldanskem času pa je z darili in zanimivim programom presenetil še predšolske otroke.

Ker so se učenci s svojimi učiteljicami zelo potrudili pri pripravi programa, so s svojim novoletnim programom popestrili življenje otrokom društva Sonček, sodelovali pa so tudi v programu Božiček za en dan. S svojim delovanjem so na obraze otrok narisali nasmeh. Vsi so uživali v svojem poslanstvu in si želijo še veliko takih dni ter sreče in veselja za vse ljudi.

Takole so svoje poslanstvo doživeli posamezni udeleženci novoletnega programa:

Naša šola je imela v nedeljo, 16.12.2018, v OŠ Leskovec pri Krškem nastop za otroke iz Društva Sonček. Jaz sem bila kuharica. Igrali smo igrico, da Mihca boli trebuh. Ko so snežinke zaplesale, ga je nehal boleti. Snežinke so odšle z dedkom Mrazom razdeliti darila in učiteljica je rekla, naj gremo pomagat tudi mi, kuharji. To me je navdušilo.

Barbara Černelič, 3. r.

V nedeljo sem bila v spremstvu dedka Mraza. Nastopali smo za Društvo Sonček. Počutila sem se kot ponavadi, vendar sem imela tudi malo treme. Zanimivo mi je bilo, ko sem videla, da imajo v zaodrju učilnico.

Pia Vertovšek, 3. r.

Naša šola je pomagala dedku Mrazu. Z avtobusom smo odšli v OŠ Leskovec. V šoli je bilo lepo okrašeno. Ko smo prišli v zaodrje, sem imela tremo. Zavese so se odprle in začeli smo z nastopom. Na koncu smo dobili darila. Odšli smo domov. Počutila sem se odlično.

Brina Brili, 3. r.

V nedeljo, 16.12.2018, smo se popoldne odpeljali v OŠ Leskovec pri Krškem. Ko smo prispeli, smo šli v zaodrje. Jaz sem bila kuharica. Zbor je zapel tri pesmi, igrali smo krajšo predstavo o hrani. Snežinke, ki so spremljale dedka Mraza, so zaplesale. Snežinke in kuharčki smo dedku Mrazu pomagali razdeliti darila. Dedek Mraz je obdaroval tudi nastopajoče. Počutila sem se lepo.

Nina Kelher, 3. r.

Tian Omerzel, 3. r.

Zadnji dan pouka v tem koledarskem letu, ki je bil letos 21. decembra, saj smo ponedeljek, 24. decembra, že nadomestili s septembrsko delovno soboto, smo zaključili s kratko proslavo, ki smo jo namenili bližajočim se praznikom ter počastitvi dneva samostojnosti in enotnosti.

Letos mineva 28 let od prelomnega 23. decembra 1990, ko se je na plebiscitu skoraj 90 odstotkov vseh volilnih upravičencev odločilo za samostojno Slovenijo. Izide plebiscita so uradno razglasili tri dni pozneje, zato 26. decembra praznujemo državni praznik.

Učenci so s petjem, plesom in dramatizacijami predstavili lepoto in bogastvo naše Slovenije. Ugotovili smo, da smo lahko ponosni, ker imamo domovino, v kateri se nam dobro godi, zato jo skrbno čuvajmo in spoštujemo tudi v bodoče.

Ula Bohorč, 9. r.

Tudi v letošnjem šolskem letu so se naši učenci udeležili natečaja Zveze prijateljev mladine Slovenija z naslovom **Snemimo roza-modra očala: Ustvarjajmo družbo enakih možnosti in priložnosti za dekleta in fante**. Tema letošnjega natečaja se je navezovala na enakost med spoloma z namenom doseči enakost spolov in okrepiti vlogo vseh žensk in deklic.

SNEMIMO ROZA - MODRA OČALA

Ženske so v srcu močnejše kot **moški**,
moški so v delu močnejši kot **ženske**.

Ženska je tista, ki rože sadi,
moški na terasi pipo kadi.

Ženska se trudi, da otroke rodi,
moški pa žura in se veseli.

Ženske so nežnejše kot mehka blazina,
moški pa trdnejši kot sama kovina.

Ženska je moderna in lepa kot slika,
moški pa tudi kot se šika.

Ženska vrlina je podpirati vogale tri,
moškemu pa samo eden pristoji.

Ženska v kuhinji se s kuhalnico vrti,
moški v dnevni na kavču leži.

Na koncu razlika ne pride v poštev,
ker zmaga **ljubezen**, ki je vsega odsev.

Lana Umek, 9. r.

SNEMIMO ROZA-MODRA OČALA

Svet, v katerem živimo danes, včasih pač ni pravičen. Še vedno obstaja delitev na moška in ženska opravila. Moški naj bi praviloma opravljali fizično bolj naporna dela, ženske pa skrbele za gospodinjstvo, otroke in delale v manj odgovornih službah. Tako je že od nekdaj. Zdaj pa smo že v 21. stoletju in čas je za spremembe. Ljudje bi si morali poklice izbirati glede na to, kaj nam je všeč in kaj zares radi počnemo in se ne bi smeli ozirati na to, kaj pravijo ostali. Fant je lahko brez problema cvetličar, prav tako kot je dekleta lahko avtomehaničarka. Če res najdeš poklic, ki te zanima in ga boš z veseljem opravljal celo življenje, si zase že zmagovalec.

Damjan je izučeni avtomehaničar. Imel je celo svoje gradbeno podjetje, ki pa ga je zaprl, saj je menil, da preveč dela, premalo pozornosti pa nameni svoji družini. Ni pa se mu sanjalo, da ga bo zaustavila še neozdravljiva bolezen. Zdravniki so mu povedali, da ima amitrofično lateralno sklerozo (ALS). Gre za najtežjo nevrološko bolezen, ki človeku v zelo kratkem času odvzame sposobnost za premikanje, hranjenje, sporazumevanje, na koncu tudi za dihanje. Bolniki s tako boleznijo se morajo sprijazniti s tem, da njihova nadaljnja življenjska doba ne bo daljša od dveh ali treh let.

Diagnoza te bolezni ni prizadela le dvainštiridesetletnega Damjana, temveč tudi njegovo ženo in hčerki. Zdravljenje te bolezni je zelo drago, zato je to tudi velik finančni zalogaj za družino. Damjan se sprašuje, ali se sploh splača podaljševati svojo življenjsko dobo, saj bi lahko ta denar dal svojima hčerkama, ki ga bosta v življenju potrebovali.

Damjan je še posebej navezan na svojo starejšo hčerko Patricijo. Stara je 16 let in je očitno podedovala nekaj njegovih genov. Zelo jo namreč zanima poklic avtomehaničar, za katerega se tudi šola. Že od nekdaj je rada pomagala očetu v delavnici in to jo sprošča. Ko se ne more učiti, se zapre v delavnico in se poigrava z izvijačem. Oče je zelo ponosen nanjo, saj mu je v užitek gledati, kako nadaljuje, kar je on začel. Še zdaj kdaj skupaj načrtujeta na računalniku, si ogledujeta dele motorjev in avtomobilov ter uživata v skupnih trenutkih, dokler še trajajo.

Patricija se zaveda pomena življenja in kako hitro se ti lahko vse obrne na glavo. Zato je sklenila, da bo do konca svojega uživala in delala stvari, ki jo veselijo, ne glede na to, kar pravijo sošolci in prijatelji. Pravi, da bo ponovno odprla delavnico svojega očeta in živela polno življenje. Kljub posmehovanju nekaterih vrstnikov ostaja zvesta sama sebi. Kar dela, dela s srcem. Ponosna je, da bo lahko šla po očetovih stopinjah in dokazala, da so tudi dekleta iz pravega testa in da ji marsikateri fant ni kos. Pri vsem tem ji je oče največji vzornik in jo vodi ter usmerja na poti do uspeha. Ve, da bo vedno nekje nad oblaki ponosno gledal, kako ustvarja s svojimi spretnimi prsti, kakršni so bili nekoč tudi njegovi.

Kot se Patricija bori za svoje pravice in enakopravnost, tako bi morala storiti tudi ostala dekleta, ki imajo podobne interese kot ona. Takšna dekleta si zaslužijo naziv herojke.

GLEDALIŠKI DAN NA OŠ KOPRIVNICA

Na OŠ Koprivnica smo si v začetku šolskega leta za prednostno nalogo določili "Sodelovanje šole s krajem", zato smo si zadali izziv, da pripravimo gledališki dan.

Ker smo želeli imeti čim številčnejše občinstvo, smo le-tega izvedli na delovno soboto, 2. februarja. V našem gledališkem dopoldnevu smo tako obeležili dan šole, se spomnili na prihajajoči kulturni praznik in s prostovoljnimi prispevki obogatili naš šolski sklad.

Osrednjo vlogo na prireditvi smo imeli mi, učenci, ki smo s svojimi razredničarkami pod vodstvom gospe Sonje Simončič pripravili vsak svoj delček prireditve.

Prvošolci so se spremenili v ljubke in prijazne gozdne živalice, drugošolci pa so skupaj s tretješolci Bobku pomagali zgraditi novo, večjo barčico, s katero bi lahko na izlet polega žabice, veveričke in lisičke odpeljal tudi medveda, s čimer so dokazali, da sodelovanje in

skupno delo obrodi sadove.

Četrtošolci so upodobili medveda, ki rad rešuje križanke, ki pa znajo biti prezahtevne tudi za ostale gozdne živali.

Učenci petega in šestega razreda so na sever spremili snežaka Snežka, ki nikakor ni hotel oditi, dokler ne sliši cingljanja zvončkov, čeprav je toplo pomladansko sonce zanj predstavljalo že veliko nevarnost.

Učenci sedmega in osmega razreda so nas naučili, da je bivanje pri starih starših, ki nimajo računalnika in televizije, lahko vse prej kot dolgočasno, saj narava, če ji znaš prisluhniti, ponuja ogromno zanimivih in kratkočasnih prigrad.

Devetošolci pa smo se v duhu Rozmanove Urške odpravili na ples, ki sta se ga udeležila tudi prevzetna Urška in postaven motorist, a se je njuna dogodivščina končala vse prej kot srečno.

Programu so se pridružili in ga popestrili tudi člani Kulturnega društva Anton Aškerc Koprivnica ter naši nekdanji učenci.

Ula Bohorč, 9. r.

PROSLAVA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

V četrtek, 7. februarja, smo s kratkim kulturnim programom obeležili prihajajoči praznik slovenske kulture. Da se lahko pohvalimo s tako žlahtno in bogato kulturo, kot je slovenska, je v prvi vrsti zaslužen naš veliki France Prešeren, nikakor pa ne smemo pozabiti na ostale pomembne može naše preteklosti. Preteklo koledarsko leto je bilo Cankarjevo leto, letošnje leto pa zaznamuje dvestota obletnica smrti jezikoslovca, pesnika in časnika Valentina Vodnika, ki je bil eden ključnih mož pri uvedbi slovenščine v šole v času Ilirskih provinc in avtor prve slovenske pesniške zbirke. Nastopajoči so nas opomnili, da je kultura tudi čut za vse lepo v naravi, topel odnos do sočloveka, predvsem pa spoštovanje naše zgodovine in kulturne dediščine.

Barbara Černelič, 3. r.

OBISK STAVBE DRŽAVNEGA ZBORA REPUBLIKE SLOVENIJE IN HIŠE EVROPSKE UNIJE

V ponedeljek, 11. februarja 2019, smo se jaz, Blažka Gerzina in Domen Planinc skupaj z našo mentorico otroškega parlamenta ter učenci in mentorji drugih šol odpravili v našo prestolnico, kje smo si najprej ogledali Hišo Evropske unije. Tam smo s razdelili v tri skupine in reševali učne liste, nato pa se napotili proti Stavbi Državnega zbora Republike Slovenije, v kateri ima Državni zbor Republike Slovenije tudi svoj sedež. Ker smo bili malo prezgodnji, smo si ogledali še Trg republike. V Stavbi državnega zbora nas je sprejel in pozdravil predsednik DZ, g. Dejan Židan. Ogledali smo si lahko še glavno sejno dvorano, navdušeni pa smo bili tudi nad fresko v avli.

Maja Božičnik, 7. r.

Skrivnostni svet pravljic, v katerem je vse mogoče in kjer zmeraj zmaga dobro, je že od nekdaj navdihoval staro in predvsem mlado. Tudi naši učenci so svoje pravljичne junake pospremili do srečnega konca.

PRAVLJICA O ČAROBNEM MEČU IN PRINCU

Živel je reven kralj, ki je imel tri sinove. Vsi trije so se želeli poročiti z lepo princesko iz sosednjega kraljestva, a jo je zlobni zmaj ugrabil. Njen oče je razglasil, da bo tisti, ki bo rešil njegovo hčer, postal njen mož. Ko so sinovi revnega kralja slišali ta kraljevi razglas, so se takoj podali na pot. Starejša brata sta sovražila mlajšega, saj ju je vedno v vsem premagal. Zato sta s seboj vzela čarobni napoj, ki za sedem dni uspava človeka.

Devet dni so bratje hodili po mračnem zapuščenem gozdu. Vanj si nihče ni upal, saj je med ljudmi veljalo, da tam živijo zlobni škratje. Po devetih dneh so se bratje ustavili pod vznožjem gore, imenovane Zmajeva glava. Bili so utrujeni, zato so iskali zavetje. Najmlajši brat je videl čudno svetlobo, ki je prihajala iz vhoda v nenavadno votlino. Vstopil je vanjo in skozi labirint rovov prišel do jame, ki se je raztezala globoko pod goro. Starejša brata sta mu naskrivaj sledila. Ko je najmlajši brat prišel do konca jame, je opazil zlati meč, ki se je svetlikal iz skale. Ko se je približal skali, je videl napisane besede: »To je meč, s katerim lahko poraziš zmaja.« Ko je to prebral, je pohitel iz jame, da bi to povedal bratoma. Našel ju je in skupaj so odšli v jamo. Zlobna brata sta skovala načrt: ob večerji sta mu po šunki polila čarobni uspavalni napoj in mlajšega brata uspavala za sedem dni.

Šest dni in šest noči sta zlobna brata na vse načine poskušala povleči meč iz skale. Sedmi dan sta ugotovila, da to ne bi uspelo niti najmočnejšemu človeku na svetu, zato sta od izčrpanosti zaspala. Takrat pa se je prebudil najmlajši brat. Stopil je mimo spečih bratov in povlekel meč iz skale, kajti to je lahko storil samo pravi junak. Z mečem za pasom se je napotil proti vrhu gore Zmajeva glava. Stemnilo se je in goro so zakrili črni oblaki, iz katerih so švigale strele. Iz jame na vrhu gore se je prikazal ogromen zmaj. Bil je temno rdeč in prekrit z luskami. Imel je oranžno rdeče oči, velika krila, iz katerih so štrlele bodice, in velik gobec, iz katerega je bruhal ogenj. Mladi princ se je zmaja ustrašil. A ker je bil pogumen, se je podal v boj. Meč se je zableščal v soju strel in švigal levo in desno in končno po dolgem boju je bil zmaj poražen. Lepa princeska je pritekla iz jame in močno objela mladega princa. Skupaj sta zapustila goro Zmajeva glava in se podala na dolgo pot domov. Ko sta se vrnila v kraljestvo, je princeskin oče močno objel svojo hčer. Mlademu princu je rekel: »Ker si rešil mojo hčer, ti jo podarjam za ženo.« Poročila sta se, imela enajst otrok in srečno sta živela do konca svojih dni.

Morda se sprašujete, kaj se je zgodilo z zlobnima bratoma. Legenda pravi, da so škratje zazidali vhod v jamo. Niso bili zlobni, le prezirali so zahrbtne ljudi. Kdo ve, mogoče sta samo izgubljena v labirintu rovov, ki so vodili do jame z mečem, in še danes tavata naokrog.

Andraž Penič, 6. r.

S KOZO PO PRINCESO

Živel je kmet, ki mu je kmalu po rojstvu tretjega otroka umrla žena. Živel so zelo revno, saj so se otroci zanašali samo na očetov pridelek. Ko je oče po sedmih letih umrl, so se otroci odločili, da gredo vsak po svoje. Prva dva sta se odločila, da odideta v mesto, kjer si bosta ustvarila družino. Najmlajši brat je ostal na domači kmetiji in nadaljeval z očetovim delom.

Ker ni bil dovolj izurjen, so mu po treh dneh poginile vse kokoši, čez sedem mesecev pa je ostal še brez ostalih živali. Preživela je le koza, ostal mu je tudi majhen vrt. Tako je živetaril na kmetiji, njegova brata pa sta igrala igre na srečo, zato sta kmalu obogatela. Ko je izza sedmih gora prišlo sporočilo, da se princesa želi poročiti, se je najmlajši brat odločil, da gre do nje, da bi ga vzela za moža.

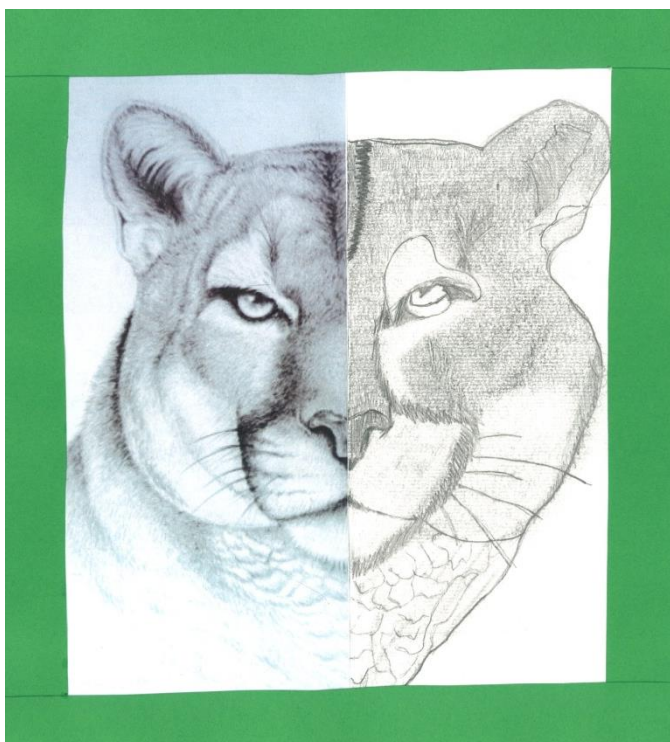
Ker ni imel konja, se je odpravil kar s kozo. Jezdil je čez gozdove in travnike ter se ustavil v mestu, da si odpočije. Vsi so se mu smejali, ko so ga zagledali, kako jezdi kozo. Nameraval je prenočiti v mestu, a ga nihče ni vzel pod streho, saj ni imel denarja za plačilo. Ko je že skoraj izgubil upanje, mu je deček iz mesta rekel, da lahko prenoči v njihovem hlevu. Tako sta s kozo le dobila prenočišče in se naslednji dan zgodaj zjutraj odpravila naprej.

Po treh dneh je najmlajši brat le prispel do mesta, v katerem je živel princesa. Odločil se je, da jo bo takoj obiskal. Ko je prišel do gradu, so že v vrsti čakali bogati plemiči. Seveda je podvomil, da bo ravno on princesin izbranec, a vseeno se je opogumil in čakal na svojo priložnost.

To čakanje pa je trajalo cele tri dni. Ko je le prišel na vrsto, se je takoj pognal v grad. V dvorani je zagledal prečudovito princeso in s kože padel v njeno naročje. To je bila ljubezen na prvi pogled. Po devetih dneh sta se poročila. Živela sta srečno, imela sta enajst sinov in hčer.

In kakšna usoda je čakala druga dva brata? Z denarjem sta hodila po gostilnah in zapravljala, zato sta kmalu ostala brez vsega. Začela sta si izposojati denar in goljufati. Ujeli so ju in pristala sta v zaporu. Verjetno sta tam še danes, kajti nihče ni povedal, da bi ju kje srečal.

Jernej Bračun, 6. r.

Gaber Gregor, 5. r.

MOJ SANJSKI DEŽNIK

Bil je viharni večer. Temni oblaki so se zgrinjali na nebu. Bilo me je strah, zato sem se do ušes pokrila z odejo. Tisto noč sem imela prelepe sanje.

Ko sem zaprla oči, sem se znašla v deželi Cukrček. Tja me je popeljal moj mavrični dežnik. V tej sanjski deželi je bilo vse iz sladkorja, čokolade in karamele. Namesto vode je iz vodnjaka tekla vroča čokolada, hiše so bile namesto iz opeke sezidane iz karamele, ceste pa so bile iz temne čokolade. V Cukrčku je vladala kraljica Karamelka, ki je vsem ljudem ukazala, da morajo biti tako dobri kot bonboni. Prebivalci so jo ubogali in bili dobri drug do drugega. Delali so v tovarni Bonbonjera, kjer so izdelovali čokoladne bonbone.

Nekega dne pa se v deželo prikrade zakrinkana čarovnica Rahelda, ki je želela prevzeti deželo in zavladati. Začela je delati v tovarni in v čokoladne bonbone začela vlivati kis in limono. Ko so delavci ugotovili, da je s čokoladnimi bonboni nekaj narobe, so takoj pričeli iskati krivca. Nekateri so menili, da je kriv Bonbonko, ki je že pred leti naredil nekaj narobe, drugi pa so trdili, da je za kisle bonbone kriva nova delavka Rahelda.

V deželi Cukrček je zavladal nemir, prebivalci so se kregali, obtoževali drug drugega in se pretepali. Kraljica je odstopila s prestola. Čarovnici Raheldi je šlo vse kot po maslu.

Opazovala sem prebivalce, kako so se prepirali, in jim želela pomagati. Moj dežnik mi je s pripomočki pomagal poiskati krivca. V tovarno sem nastavila kamere in si pogledala, ali Bonbonček počne kaj narobe, ampak se je izkazalo, da ni on krivec. Potem pa sem sledila novi delavki. Kmalu sem ugotovila, da v čokoladne bonbone daje kis in limono Rahelda in tudi, da je v resnici čarovnica.

Raheldo so delavci izgnali iz dežele Cukrček. Kraljica je spet zavladala deželi in prebivalci so se pobotali. V deželi je zopet zavladal mir. Kraljica pa me je nagradila, ker sem našla krivca. Moj sanjski dežnik me je popeljal nazaj domov. Ko sem se prebudila, sem v roki držala vrečko slastnih čokoladnih bonbonov. Spraševala sem se, od kod so prišli. Spomnila sem se, da sem z mojim sanjskim dežnikom potovala v sanjsko deželo. To so bile moje najlepše sanje.

Maja Manica Božičnik, 5. r.

Arja Maruša Emeršič, 4. r.

MARTIN KRPAN JUNIOR

Tam gori na Sveti Trojici je živel plemenit človek Martin Krpan mlajši. Nekega dne je na motorju tihotapil računalniške pripomočke. Mimo se je pripeljal Janezek mlajši, dunajski župan. Vprašal ga je, kaj prevaža v kovčkih. Martin Krpan mu je odgovoril, da se v kovčkih nahaja nekaj rezervnih delov za motor. V tistem trenutku pa se je Janezku pokvaril telefon in strokovnjak Martin Krpan ga je takoj popravil. Janezku se je to zdelo malo čudno, a so nadaljevali pot.

Nekega dne je na Dunaj prišel Brdavs mlajši. Bil je pravi strokovnjak za računalnike in vse, povezano z njimi. Z vsemi se je boril v hekanju in tudi vse premagal. Na Dunaju je zavladalo pravo obsedno stanje. Brdavs je rekel: »Če se mi nihče ne bo mogel postaviti po robu, bom shekal cel Dunaj!«

In takrat se je Janezkov voznik spomnil na junaka Martina Krpana. Janezek, v strahu za svoj Dunaj, je po Krpana na Sveto Trojico poslal robote. Ko je prišel Martin na Dunaj, so mu takoj postregli z računalniškimi igrigami, da si je malo umiril živce.

Sledil je ogled hekerjarnice (gre za prostor, pol računalnikov in računalniške opreme). Martinu Krpanu ni bilo čisto nič všeč, zato si je iz delov sam sestavil računalnik.

In prišel je čas boja v hekanju na življenje in smrt. Seveda je Martin Krpan premagal Brdavs. Ljudstvo je bilo res presrečno. Janezek je Martinu Krpanu v zameno ponudil svoj najboljši računalnik. A Martin Krpan ga ni želel. Iskreno mu je povedal, kaj je tihotapil, ko sta se srečala. Župana to ni nič razjezilo, še več, dal mu je dovolilnico za prevažanje računalniških pripomočkov.

Tako, Martina Krpana ste se vedno spominjali v povezavi s soljo, zdaj pa imamo še enega junaka, to je Martin Krpan mlajši, največji računalnikar vseh časov!

Nejc Piletič, 7. r.

Gaber Gregor, 5. r.

SPET SO TU MAŠKARE

Le kdo ne mara pustovanja, starega slovenskega običaja, ki preganja zimo in kliče pomlad? Letos maskare nismo imele težkega dela, saj zime skorajda ni bilo, smo pa kljub temu veselo rajale v telovadnici in se odpravile na sprehod po Koprivnici.

Pustovanje navadno poteka v mesecu februarju, ki velja za norčavi mesec, letos pa smo pust praznovali 5. marca, saj je pustni čas premakljiv. Odvisen je namreč od velike noči, in sicer je pustna nedelja sedem tednov pred veliko nedeljo. V to obdobje sodijo številne šege in navade, čeprav se danes raje našemimo v risane junake, princeske, viteze in tudi živali. Ne glede na to, katero masko si nadenemo, pa velja, da pust brez slastnih krofov ni pravi pust.

Lana Mirt, 4.r.

Pia Vertovšek, 3. r.

TEHNIŠKI DAN V POSAVSKEM MUZEJU BREŽICE

V sredo, 6. marca 2019, smo imeli učenci 8. razreda tehniški dan, in sicer smo obiskali Posavski muzej Brežice. Po gradu in zanimivih razstavah nas je vodil pedagog g. Boštjan Kolar.

Ogled muzeja smo začeli v grajski kapeli in nadaljevali z ogledom razstav, posvečenih ognju in vodi. Sledila je zgodovinska zbirka *Kmečki upori in reformacija*, ki prikazuje pomembna dogajanja 16. stoletja v Posavju. Tudi sami smo bili aktivni, saj smo z raziskovanjem zbirke reševali učni list. Zelo zanimiva in vredna ogleda je tudi viteška dvorana, ki jo krasijo čudovite freske.

Za konec smo imeli še delavnico o času med letom 1950 in 1990 z naslovom *Lepo je (bilo) v naši domovini biti mlad*. V sklopu te smo v razstavi o novejši zgodovini *Pod devetimi zastavami: Posavje 1900–1990* spoznavali čas po drugi svetovni vojni, spoznali smo pomembne posameznike, ki izhajajo iz Posavja, in veliko izvedeli o življenju v tem času.

Ana, Blažka, Domen in Vid

Najbolj zanimiva mi je bila viteška dvorana, v kateri so prečudovite freske. V tej dvorani so snemali tudi filme in glasbene spote. Nekaj prizorov je posnel celo Jackie Chan.

Blažka Gerzina

Najzanimivejši del muzeja mi je bila viteška dvorana in razstava Pod devetimi zastavami. Veliko sem izvedel o kmečkih uporih in naši zgodovini, zato bi vsakemu priporočil obisk muzeja, saj je zelo poučen.

Vid Župevc

Všeč mi je bila razstava o prvi in drugi svetovni vojni, saj bi o tem obdobju rad še veliko izvedel. Prav tako mi je bila zelo všeč tudi viteška dvorana. Dan je bil zelo zanimiv in poučen.

Domen Mirt

Najbolj všeč mi je bila razstava o vodi. V spominu mi bo ostala tudi viteška dvorana.

Ana Božičnik

NARAVOSLOVNI DAN O ENERGIJI

V torek, 12. marca 2019, smo imeli učenci 8. in 9. razreda naravoslovni dan o energiji. Odpeljali smo se v Krško, kjer nas je v Kulturnem domu sprejel prijazen gospod, ki nam je najprej pokazal film, v katerem je bila podrobno predstavljena NEK. Potem nam je ob shemah in slikah razložil vse, kar nas je zanimalo v zvezi z elektrarnami. Pogledali smo si tudi informativni center NEK, nato pa pomalicali in se vrnili na avtobus, ki nas je zapeljal do same elektrarne. Med vožnjo okoli elektrarne nam je vodič povedal še nekaj o sami postavitvi in vlogah posameznih zgradb. Po ogledu smo odšli še v Svet energije, kjer smo si ogledali razstavo, se preizkusili kot upravljalci elektrarn, na koncu pa smo v eksperimentalnici preverili naše znanje fizike in se ob poskusih veliko naučili.

Ula Bohorč, 9. r.

Dan je bil zanimiv, ker smo sami izvajali poskuse v zvezi z energijo. Najbolj pa mi je bil všeč poskus s Teslovim transformatorjem, ki nam ga je pokazal demonstrator v Svetu energije.

Zoja Bogovič, 9. r.

Veliko smo se naučili o energiji. Najbolj mi je bilo všeč, ker smo poskuse lahko izvajali sami.

Domen Mirt, 8. r.

Svet energije je zelo zanimiv. Najbolje je, ker lahko sam izvedeš nekatere poskuse.

Patricija Roštohar, 9. r.

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo sklenili električni krog in nas je tresla elektrika.

Blažka Gerzina, 8. r.

Najbolj mi je bilo všeč v Svetu energije, ker smo imeli čas, da smo lahko sami izvedli poskuse v zvezi z energijo.

Maj Omerzel, 9. r.

Najboljša sta se mi zdela simulatorja zagona NEK in energetska mešanica.

Vid Župevc, 8. r.

Nika Klavžar,
5. r.

TEHNIŠKI DAN V DOLENJSKEM MUZEJU NOVO MESTO

12. marca 2019 smo imeli učenci 7. razreda tehniški dan. Obiskali smo Dolenjski muzej Novo mesto, ki hrani pravo zakladnico materialnih virov. Ogledali smo si ogromno predmetov, ki sodijo v čas kamene dobe, bronaste, starejše ter mlajše železne dobe in vse do konca rimske zasedbe naših krajev. Z zanimanjem smo prisluhnili muzejski pedagoginji, ki nam je predstavila zbirke. Med najdragocenejše predmete sodijo situle in nakit iz jantarja. Po ogledu zbirke smo izdelali ogrlice iz umetne mase in rešili učni list ter pokazali, da smo se veliko naučili.

Jan Resnik, 7. r.

V DOLINI POD PONCAMI

V četrtek, 21. marca 2019, smo se učenci od petega do devetega razreda po kratki noči prebudili v temno in dokaj hladno jutro, saj nas je ob 4³⁰ pred šolo že čakal avtobus, da nas odpelje proti Planici. V dolino pod Poncami, kamor smo odšli pod okriljem Zavarovalnice Triglav, smo prispeli med prvimi. Takoj smo dobili malico in se pogreli s toplim čajem, nato pa si poiskali mesto, od koder smo spremljali odlične polete smučarskih skakalcev na obeh treningih in kvalifikacijah. Bili smo odlično navijaško opremljeni, saj smo od sponzorja, zavarovalnice Triglav, prejeli nalepke za obraz in kape, mlajši učenci pa so izdelali tudi navijaške plakate, s katerimi smo spodbujali zlasti naše skakalce. Ves dan smo bili odlično razpoloženi, še posebej, ko nas je začelo pomladansko sonce prijetno greti. Naši orli so dosegli odlične rezultate, zlasti Domen Prevc in Timi Zajc. Ob dvanajstih so nas nekateri učenci, ki tudi na ta dan niso pozabili na šolo, v bližnji dom odšli reševat tekmovalne naloge iz matematike, ostali pa smo pod odrom uživali v glasbenem nastopu Challeta Salleta in Nipkeja. Dan so še dodatno popestrili naši skakalci, ki so prišli na oder in nas pozdravili. Še posebej smo zaploskali Robertu Kranjcu, ki se je ta vikend poslovil od svoje športne kariere. Po napornem, a lepem dnevu, smo se okoli tretje ure odpravili nazaj na avtobus, ki nas je odpeljal proti domu.

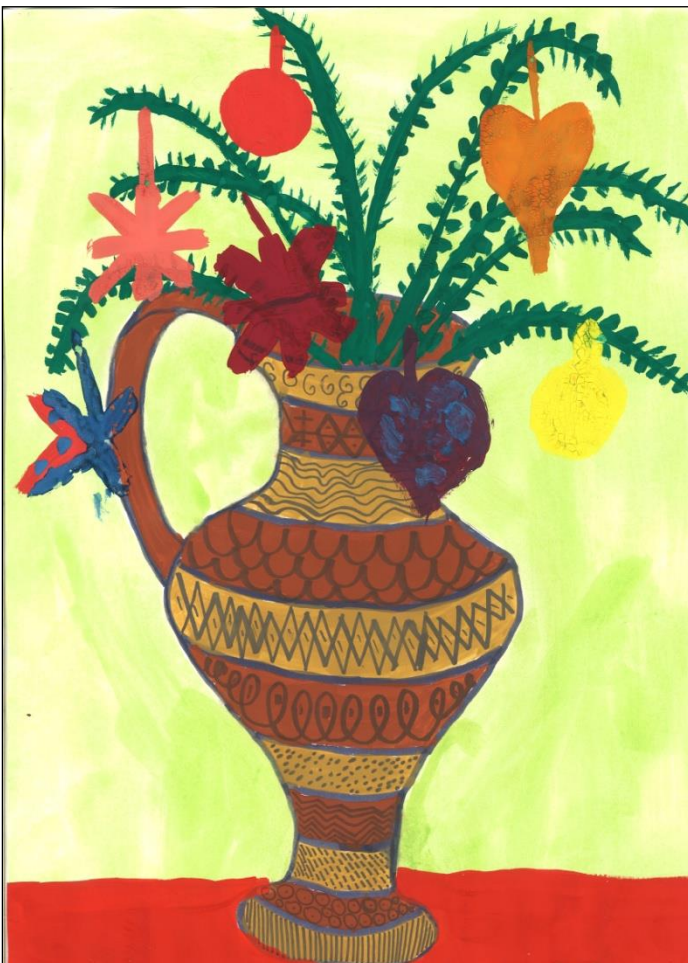
Ula Bohorč, 9. r.

OBČINSKI PARLAMENT

V ponedeljek, 18. marca 2019, smo Ula, Zoja in Blažka kot predstavnice OŠ Koprivnica odšle na šolski občinski parlament, na katerem smo se že drugo leto zapored pogovarjali o obsežni in za nas zelo pomembni temi *ŠOLSTVO IN ŠOLSKI SISTEM*. Tokrat je vse skupaj potekalo malo drugače, saj smo imeli namesto razprav o problemih praktične delavnice. Najprej sta nas v uvodnem delu pozdravila g. Vinko Hostar in g. Uroš Brezovšek, potem pa smo se razdelili v tri skupine in začeli z delavnicami. V prvi delavnici smo spretno šivali skupaj z gospo Ireno Kožuh, v delavnici prve pomoči pa sta nam prostovoljka RK in strokovna usposobljenka za prvo pomoč povedali veliko novih in uporabnih stvari, ki nam bodo v življenju prišle še kako prav. O stresu in metodah sproščanja pa nam je veliko povedala ga. Tanja Cedilnik. Po končanih delavnicah smo se v sejni sobi A vsi skupaj pogovorili o morebitnih spremembah na šolah, saj so nekatere lanskoletne predloge že uspešno uvedli. Sledila je malica, potem pa predstavitev kandidatov za nacionalni parlament. Izbrali smo Tima Breznikarja iz Brestanice in Jana Kuslja iz Krškega, tako da nas bosta na parlamentu v Ljubljani zastopala onadva. Glasovali smo tudi za temo naslednjega leta in se bolj ali manj enotno odločili, da bi to moralo biti okolje. Po zaključnem govoru pa smo se varno vrnile domov.

Ula Bohorč, 9. r.

ZA NAŠE MAMICE...

Kdo je tisti, ki ti poda ramo, ko ti je hudo? Kdo ti pomaga v najtežjih trenutkih? To je zagotovo mama, ki je resnično ena sama. Ob dnevu mamic smo tudi na naši šoli priredili predstavo ob materinskem dnevu, ki je bila 26. marca. Ob prihodu smo mamicam podarili majceno, ročno izdelano rožico, ki jim je polepšala dan.

Urban Cehte, 4. r.

Nastopajoči smo se zares potrudili s svojimi točkami, ki so vsem zbranim segle do srca. Na prireditvi niso nastopali le vrtčevski balončki, ptički in potepuhi, ampak tudi učenci višjih razredov.

Za popestritev programa je poskrbela tudi bivša učenka Tina Kodrin, ki je sodelovala pri pevski točki, ter člani KD Anton Aškerc Koprivnica s kratko gledališko igro.

Špela Kodrin, 7. r.

NARAVOSLOVNI DAN V POSTOJNI

V petek, 12. aprila, smo se učenci od 5. do 9. razreda z avtobusom odpeljali proti Postojni. Da je vožnja hitreje minila, smo se pogovarjali, poslušali glasbo in se igrali z Rubikovo kocko. Okoli 10. ure smo prispeli do Predjamskega gradu, kjer smo v enournem ogledu izvedeli, kako je potekalo življenje naših prednikov, še pred tem pa smo v bližnji gostilni pojedli malico.

Po končanem ogledu smo pot nadaljevali proti Postojnski jami, kjer nas je pričakal isti vodič, ki nam je razkazal že Predjamski grad.

V hotelu Jama smo si ogledali desetminutni film o nastanku Postojnske jame in živalih, ki v njej prebivajo. Po ogledu filma smo si ogledali še zbirko metuljev in neandertalcev. Kakšno

uro pozneje smo zopet imeli malico, nato pa se z vlakcem odpeljali globoko v notranjost jame. Po dveh kilometrih smo izstopili in ogled nadaljevali peš.

Vodič nam je pokazal kapnike v obliki petelina, papagaja, Božička in poševnega stolpa iz Pise. Po štirih kilometrih poti se je naš ogled končal pri akvariju, polnem človeških ribic oziroma močerilov. Vodiču smo se zahvalili na zanimiv in poučen ogled, nato pa se odpravili proti avtobusu.

Naš celodnevni izlet, na katerem sta mi bila najbolj všeč kapnik v obliki petelina in vožnja z vlakcem, smo zaključili v poznih popoldanskih urah s prihodom v Koprivnico.

Eva Osojnik, 7. r.

DAN ZEMLJE

Po vsem svetu 22. aprila obeležujemo dan Zemlje, ki pa je letos še posebej posvečen zaščiti ogroženih živalskih in rastlinskih vrst. V zadnjih 60 milijonih let je namreč izumrlo ogromno živalskih in rastlinskih vrst, kar je predvsem posledica nespametnega ravnanja ljudi, s katerim smo porušili ravnovesje narave. Dobra novica je, da lahko izumiranje posameznih vrst še vedno upočasnimo, vendar je skrajni čas za ukrepanje.

V čast naši materi Zemlji smo v torek, 23. aprila 2019, pripravili kratek kulturni program, v katerem so nas nastopajoči opozorili na napake in nas usmerili k bolj zavestnemu in prijaznemu ravnanju z naravo.

NA TRAVNIKU

V torek smo šli na travnik. Odšli smo po malici. Nekaj časa smo hodili, ko smo videli kosca, ki je kosil. Spoznali smo veliko rož: ozkolistni in širokolistni trpotec, ivanjščico, lakoto, kozjo brado in še veliko drugih. Šli smo mimo kmetije in videli psa Medota. Ko smo se hladili pod smrekami, smo videli smolo na deblu. Zapeli smo pesmico in nadaljevali pot.

Andraž Planinc, 1. r.

Kmalu smo opazili zvončnice in jih opazovali. Ustavili smo se pri ovcah, ki so nas prijazno pozdravile. Nekaj časa smo hodili po njivi, kjer so cvetele spominčice. Videli smo travo, ki je bila zelo visoka. Hodili smo in srečali psa Bendžota. Šli smo mino sivega bagra. V senci smo se ustavili in šli proti šoli. Dan mi je bil zelo všeč.

Klemen Kos, 2. r.

Miha Novak, 2. r.

V okviru dneva Zemlje so naši učenci ustvarjali na temo *DOGAJANJE V TRAVNIŠKEM SADOVNJAKU*, ki ga je ponovno razpisal Kozjanski park.

DAN V SADOVNJAKU

V kraju Dobje se je že navsezgodaj zjutraj iz sadovnjaka zaslišal glasen prepir.

Kobilica Marta je na sodišču žuželk tožila hrošča Bobka, da iz njenega sadovnjaka krade hrano. Kar naenkrat na sodišče prileti muha. "Kobilica Marta! Saj to sploh ni tvoj sadovnjak! Moj je!" Iz množice žuželk, ki so prišle gledat sodbo, jezno vstane hrošč in reče: "Saj ta sadovnjak ne pripada nikomur, vsi živimo v njem. To je naš sadovnjak!" Na sodišču nastane nemir, vsi se kregajo in kričijo drug čez drugega. Sodnik čmrlj končno udari po mizi: "Mir! Jaz sem tukaj, da ramsodim, kako stvari stojijo. Muha, ti pa se nikar ne razburjaj, saj te jutri tako ali tako ne bo več, saj si muha enodnevnica! Se pa strinjaj s hroščem, da razčistimo stvari. Prav ima, ko pravi, da sadovnjak pripada nam vsem."

Nad to ramsodbo so vsi začudeni in kar obnemijo. Sodnik zahteva, da odidejo domov. Kobilica Marta odide in se žalostno ozre po sadovnjaku.

Drugi dan se že zgodaj zasliši zvok traktorja in smeh otrok, ki pobirajo jabolka in hruške. Zaradi varnosti se vse žuželke odpravijo iz sadovnjaka. Kobilica Marta skozi mrežo žalostno gleda po sadovnjaku in vidi veliko ljudi in različnih strojev. "No, izgleda, da sadovnjak le ne pripada nikomur od nas ..."

Lana Umek, 9. r.

Sadovnjak in opraševalci

Larissa Resnik,
6. r.

ČUDEŽNA MOČ PTICE

Nekoč je na sončnem pobočju nad Podsredo živela družina, ki se je preživljala s kmetijstvom. Redili so krave in prašiče, po dvorišču pa so se podile kokoši, ki so nesle jajca. Obdelovali so polja, na katerih so si pridelali žito in krompir za zimo zase in za živali. Ravninske travnike so kosili s koso, na višje ležečih pa so pasli govedo. Imeli so tudi velik sadovnjak, ki je bil pomemben vir hrane. Poleti so se v njem posladkali s češnjami, jeseni pa so pripravljali ozimnico iz jabolk, sliv in hrušk. V hladnejših dneh so iz njih pripravljali slastne suhe izdelke, manjkalo pa ni niti marmelade.

Ko so trije sinovi odrasli, jih je pot ponesla v mesto. Za delo na kmetiji niso imeli več časa. Ko pa jim je umrla mama, so bili njihovi obiski rojstnega doma vedno redkejši. Starost je doletela tudi očeta. Tako se je ta nekega dne odločil, da bo moral imetje prepustiti sinovom. Najstarejšemu je zapustil star traktor, ki ga je sin kmalu prodal, saj ga v mestu ni potreboval. Srednjemu je dal zapisati gozd, ki je hitro pristal v najemu, najmlajšemu pa je zapustil domačijo s pašniki in travnatim sadovnjakom. Starejša sinova sta se kmalu po dedovanju vrnila v mesto, najmlajši pa se je odločil, da zaživi na podedovani domačiji. Očetova želja po ukvarjanju s kmetijstvom se ni uresničila, saj je najmlajši sin še vedno hodil v mesto v službo, tako ni imel časa, da bi obdeloval vso zemljo. Kmalu se je tudi poročil in dobil otroke, ki so se radi igrali v čudoviti naravi. Ko so otroci začeli hoditi v šolo, so že bili staršema in dedku v pomoč na kmetiji. Marsikdaj so morali delati tudi ponoči, da so pospravili seno s travnikov in pobrali pridelke z njive. Pozabljali pa so na travniški sadovnjak, ker niso cenili domačega sadja. Tako so drevesa samevala, sadje je vsako jesen zgnilo, redke rože pa je preraščalo bodeče trnje. Ptčki, kot so vijeglavke, rjavi srakoperji in veliki skoviki, so se počasi odseljevali drugam, tako da so poleg vrabčkov ostali le še pogorelčki, ki so upali, da bo kdo pokosil travo ali obrezal sadje. Leta so minevala, starši in dedek so umrli, vnuki pa odraščali in kmalu tudi oni zapustili dom. Na kmetiji je ostal le še najmlajši vnuk z ženo. Kadar je pogrešal dedka, na katerega je bil zelo navezan, saj mu je pripovedoval zgodbe domačega kraja, se je rad sprehajal po naravi. Nekega dne ga je pot zanesla tudi v travniški sadovnjak. Sprehajal se je mimo kanade, bobovca in kosmačev. Ustavil se je pri carjeviču, saj je na jablani opazil iz šibja prepletено gnezdo, v njem pa družino oranžno-rjavih pogorelčkov z belimi glavicami. Oče ptičkov je priletel na najbližjo vejo in začel pripovedovati, kako se vedno več ptičev izseljuje, kako nihče ne kosi trave, ne obira sadja, ne trga zdravilnih rastlin. Ko je potožil vse to, se je vnuku zasmilil. Ptičeva pripoved se ga je dotaknila. Precej časa je razmišljal in razmišljal, nato pa se odločil, da bo stvari vzel v svoje roke, začel je skrbeti za travniški sadovnjak in vsa živa bitja v njem. In res. Še isti dan je skočil po kosilnico, pokosil travo, ki mu je segala do pasu. Naslednji dan se je lotil postavljanja čebelnjaka, v katerega je kmalu naselil čebele. Ko se je poletje bližalo koncu, je obral jabolka in iz njih iztisnil jabolčni sok, kasneje pa pripravil tudi suhe krlje iz jabolk in hrušk. Ni mu manjkalo niti orehov in lešnikov. Od srečanja s pogorelčkom se je na domačijo vrnilo pravo veselje. Cela družina se je posvetila kmetovanju in skrbi za naravo, tudi otroci. Ker so vsako leto pridelali ogromno domačih izdelkov, so jih začeli prodajati na domačem sejmu, na Prazniku kozjanskega jabolka, ki je meseca oktobra. Veseli pa niso bili samo oni, ampak tudi živali, saj so imele res boljše pogoje za bivanje. Tako so se v sadovnjak kmalu začeli vračati rjavi srakoperji, nato

veliki skovirji in vijeglavke, manjkalo pa ni niti čudovitih pikapolonic in pisanih metuljev, in vse to po zaslugi premetenega pogorelčka, ki je prišepnil svojo žalost na prava ušesa.

Eva Osojnik, 7. r.

Eva
Planinc,
4, r.

MLADI GENIALCI

V sredo, 24.4.2019, smo se učenci 9. razreda OŠ Koprivnica, in sicer Zoja Bogovič, Domen Planinc in Ula Bohorč ter naša mentorica Mojca Kozole, udeležili tekmovanja Mladi genialci, ki je potekalo v KD Krško. Tekmovalo je 23 ekip s posavskih osnovnih šol. Tekmovanje je potekalo v obliki kviza. Pomerili smo se v poznavanju energetike. Organizatorji so poskrbeli

tudi za glasbeno presenečenje, saj je med odmorom zapela zmagovalka festivala Poprock 2017, Anabel. Zmagala je ekipa OŠ Velika Dolina, druga je bila OŠ Kozje, tretje mesto pa je zasedla OŠ Brežice. Zmagovalne ekipe so za vložen trud in uspeh na tekmovanju dobile izvrstne nagrade. Čeprav naša ekipa ni osvojila stopničk, smo pridobili veliko novega znanja.

Zoja Bogovič, 9. r.

ŠOLSKO TEKMOVANJE V ATLETIKI

V sredo, 8. maja, smo imeli učenci vseh razredov športni dan – in sicer smo se pomerili v atletskem tekmovanju. Zjutraj smo se zbrali na igrišču, kjer smo dobili še zadnje napotke o poteku športnega dne, nato pa smo se ogreli in pripravili na tekmovanje. Začeli smo s tekom na 60 oziroma 300 metrov, nato pa so sledile še ostale discipline.

Učenci do vključno 4. razreda so se pomerili še v metu vortexa in skoku v daljino, učenci od 5. razreda dalje pa še v skoku v višino

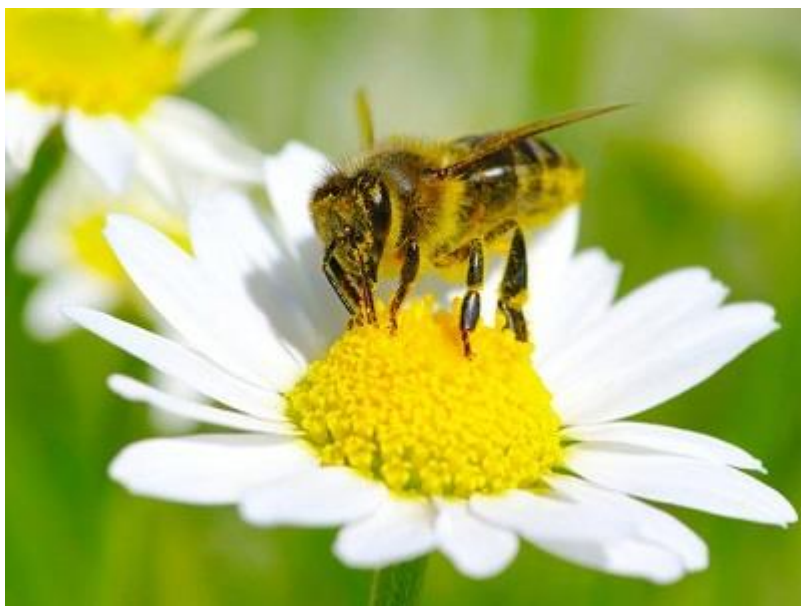
ter metu krogle.

Po končanem tekmovanju je sledila razglasitev razrednih tekmovalcev, nato pa smo se odpravili na kosilo.

Karmen Kavčič, 5. r.

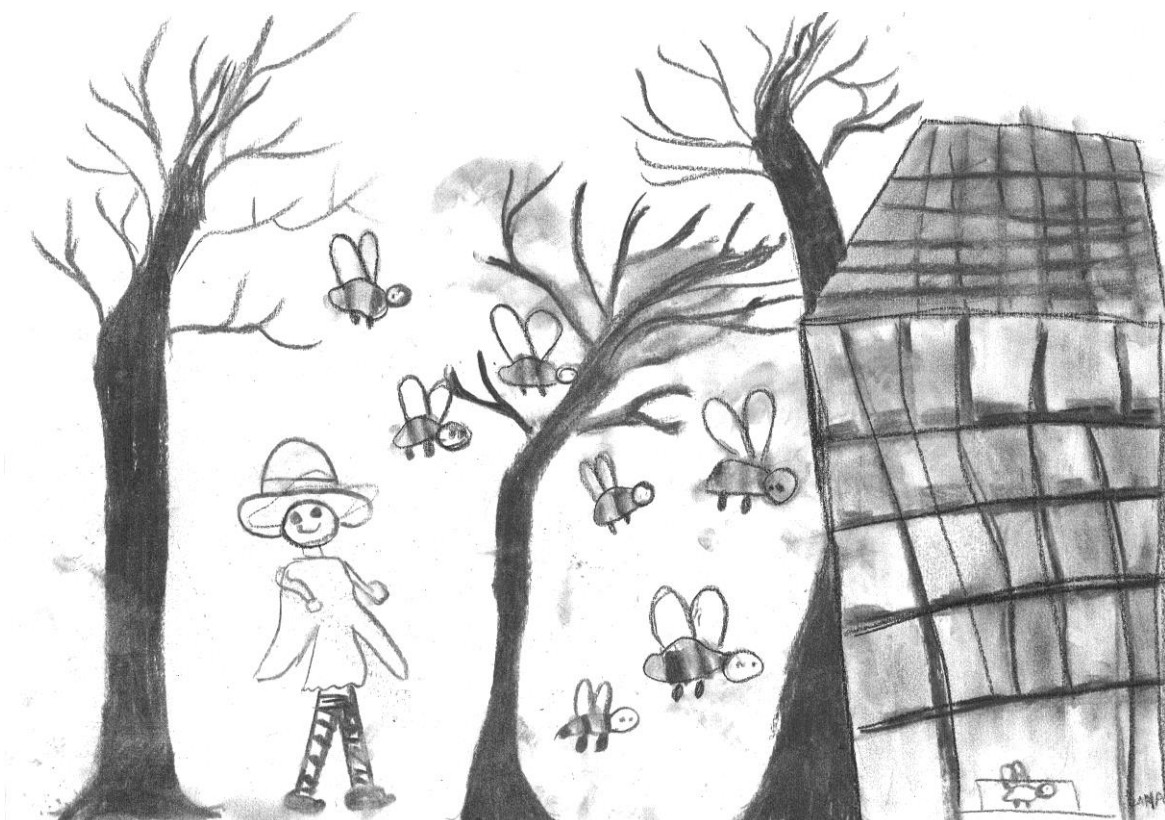
ČEBELARSKO TEKMOVANJE

V četrtek, 9. maja, smo se mlade čebelarke iz petega razreda odpravile na regijsko čebelarsko tekmovanje, ki je letos potekalo v Kostanjevici ob Krki. Ob prihodu so nas pozdravili s kratkim kulturnim programom, nato pa nas po skupinah razdelili v učilnice, s čimer se je tekmovanje pričelo. Vsi smo dali vse od sebe in se potrudili po svojih najboljših močeh. Nato je sledila manjša

pogostitev, po njej pa presenečenje; odpeljali so nas namreč na ogled Kostanjeviške jame in njenih čudovitih kapnikov.

Še vedno pod vtisom lepote jame smo se vrnili na razglasitev rezultatov. Kaja in Taja sta osvojili srebrno priznanje, midve s Karmen pa zlato. Dobre volje zaradi doseženih rezultatov ter polni lepih vtisov smo se odpravile proti šoli.

Maja Pečnik, 5. r.

Lana Korošec, 3. r.

DAN DRUŽENJA VSEH GENERACIJ

V soboto, 11. maja 2019, smo na naši šoli že sedmo leto zapored, predvsem zaradi pozitivnih odzivov tako s strani staršev kot otrok, izvedli dan druženja in gibanja vseh generacij. Čeprav je bila sobota delovna, saj smo z njo nadomestili pouka prost dan 3. maja, nismo bili slabe volje, saj imamo športne dneve vsi radi.

Ob 8. uri smo se zbrali pred šolo in se po uvodnem pozdravu odpravili na pohod. Tokrat smo se odpravili proti Prevolam, nato pa pot nadaljevali proti Vertovškovim, skozi Črete do gasilskega doma na Velikem Kamnu, kjer je sledil malce daljši postanek za sok, kavo in piškote. Ko smo se okrepčali, smo pot nadaljevali nazaj proti Prevolam, nato pa se spustili proti šoli. Pohod je skupaj s postanki trajal dobre tri ure, prehodili pa smo okrog 9 kilometrov. Tako kot vsako leto so naše kuharice pripravile okusen golaž za vse pohodnike. Otroci so se še malo poigrali na igrišču oziroma mivki, nato pa smo se malce utrujeni a zadovoljni odpravili proti domu.

Maja Pečnik, 5. r.

Brina Brili, 3. r.

EKO TRŽNICA V ZNAMENJU VODE

V soboto, 18. maja 2019, je na tržnici na Vidmu potekala Eko tržnica, ki je letos poudarjala pomen vode, na kateri smo sodelovali tudi eko krožkarji naše šole.

Nina Kozole, 2. r.

Poleg naše šole so se tržnice udeležili tudi učenci OŠ Jurija Dalmatina Krško, OŠ dr. Mihajla Rostoharja Krško, OŠ

Leskovec pri Krškem, OŠ Jožeta Gorjupa Kostanjevica na Krki, OŠ XIV. divizije Senovo, OŠ Podbočje, OŠ Brestanica in otroci iz Vrta Brestanica. Naša šola se je predstavila z naravnimi mili, obiskovalcem pa so bili na voljo tudi detergent za pomivanje posode, kopalne soli, deodoranti, kopalne kroglice, toaletne čistilne kroglice in plastelin. Vsi izdelki so obiskovalce nagovarjali k odgovornemu ravnanju do naših voda.

Plesalke OŠ Jurija Dalmatina Krško in OŠ Podbočje so poskrbele kratek plesni program, ogledali smo si lahko tudi modno revijo, vsi pa smo bili še posebej veseli razveselili skupine BQL.

eko krožkarji

ZLATA KUHALNICA

V torek, 21. maja, smo se z Zalo Bohorč in Majem Pircem pod vodstvom mentorice Metke Srebotnik odpravili v Srednjo šolo za gostinstvo in turizem Novo mesto, kjer se je odvijalo kuharsko tekmovanje osnovnošolcev *ZLATA KUHALNICA*. Po prihodu v šolo smo se predstavili žiriji, nato pa imeli uro časa za kuhanje. Za glavno jed smo pripravili ocvrta piščančja bedra oziroma »leteče žgance«, pražen krompir in motovilčevo solato, za sladico pa ljubljanske skutne palačinke.

Vse skupine smo se pomerile v pripravi iste vrste hrane, žirija pa je ocenjevala urejenost delovnih površin, okus pripravljenih jedi ter postavitve krožnika.

En krožnik smo pripravili za žirijo, drugi je bil za na razstavo, ostalo pripravljeno hrano pa smo si ekipe med seboj razdelile in jo tudi pojedle.

Naša ekipa je na tekmovanju osvojila srebrno priznanje.

Maja Božičnik, 7. r.

TABOR NA LISCI

V petek, 24. 5. 2019 smo se po pouku nekateri učenci naše šole z učiteljicami odpravili na tabor za nadarjene na Lisco. Tam nas je sprejel prijazen oskrbnik, ki nas je takoj odpeljal po Jurkovi učni poti.

Sprehodili smo se po travniku in po gozdu, predstavil nam je različne rastlinske in živalske vrste.

Po prijetnem sprehodu smo odšli v učilnico na glasbeno delavnico, ki nam jo je pripravila naša učiteljica glasbe. Zaigrali in zapeli smo pesem o žabji svatbi in še nekaj drugih ljudskih pesmi.

Po večerji smo se nekaj časa igrali na igrišču. Dobro smo se razgibali, nato pa smo se ponovno zbrali v učilnici na delavnici o zvezdah in ozvezdijih. Spoznali smo nekatera ozvezdja, pa tudi največjo do zdaj znano zvezdo. Na žalost se je zvečer pooblačilo, zato nismo mogli opazovati zvezd. Odpravili smo se v sobe in utrujeni zaspali.

Prebudili smo se v sončno jutro. Po kraljevskem zajtrku smo se za kratek čas odpravili na igrišče, nato pa začeli z delavnico o naravnih čistilih in o zdravilnih zeliščih. Zeliščarka, gospa Nataša Dular Požeg, nas je poučila o uporabi zelišč, nam jih pokazala, namočili smo jih v vodo in pili prav prijeten napitek.

Na travniku pod Tončkovim domom so nas že pričakovali člani Zmajarskega društva iz

Šentruperta.

Prijazni gospodje so nam povedali veliko zanimivosti o zmajarstvu. Na koncu so se še spustili z vzletišča in zakrožili nad Lisco.

Na Lisci smo preživeli čudovita dneva.

taborniki

OBČINSKO TEKMOVANJE V ATLETIKI

V torek, 14. maja, je pri OŠ Jurija Dalmatina v Krškem potekalo občinsko tekmovanje v atletiki, ki smo se ga udeležili tudi posamezni učenci naše šole od 5. razreda naprej. V Krško smo se odpravili že po prvi šolski uri, po prihodu na tekmovališče pa so se začele priprave na tekmovanje. Najprej so bili na vrsti teki, kjer smo se odlično odrezali, prav tako pa smo se izkazali tudi pri metu vortexa, ki je potekal istočasno s teki. Sledili so še skoki v višino in daljino, na koncu pa še štafeta, kjer sicer nismo bili slabi, a so bile nekatere druge ekipe še hitrejšje od nas. Tekmovanje je potekalo v športnem duhu, pa tudi vreme nam je bilo še kar naklonjeno, saj kljub oblakom tokrat le ni deževalo. Po zaključku vseh disciplin je sledila razglasitev rezultatov ter podelitev medalj najboljšim. Kljub temu, da smo majhna šola, ki se ne more pomeriti z velikim številom tekmovalcev, smo domov odnesli kar šest medalj. Zala Bohorč je osvojila bronasto medaljo v teku na 60 metrov, Zoja Bogovič bronasto v skoku v daljino, Maja Božičnik pa bronasto v metu vortexa. Srebrne medalje v metu vortexa pa smo vsak v svoji kategoriji prejeli Ula Bohorč, Maja Pečnik in Maj Škoberne.

Ula je bila z 2. mestom zadovoljna.

Pri metu vortexa je presenetil

Maj.

Pri mlajših deklicah je met vortexa prinesel kar dve medalji.

Zoja je še enkrat posegla po medalji v skoku v daljino.

Zala je kljub bolečinam v nogi osvojila 3. mesto v teku na 60 metrov.

V sredo, 22. maja, pa je v Kostanjevici na Krki potekal atletski troboj mlajših učencev do vključno 5. razreda. Mladi atleti so se pomerili v teku, metu vortexa ter skoku v daljino. Vreme tekmovalcem tokrat ni bilo posebej naklonjeno, saj je tekmovanje pospremiilo kar nehaj dežnih kapelj, toda tudi tukaj so se naši učenci odlično odrezali. Z vso konkurenco sta pometli petošolki Maja Pečnik in Taja Krnc, ki sta v tem vrstnem redu zasedli prvo in drugo mesto.

Ula Bohorč, 9. r.

Maja in Taja sta še enkrat dokazali, da sta najboljši v občini.

PODROČNO in DRŽAVNO TEKMOVANJE V ATLETIKI

Najuspešnejši tekmovalci občinskega tekmovanja v atletiki smo ponovno pomerili moči na področnem tekmovanju, ki je bilo tokrat 28. maja v Brežicah. Tudi tukaj nismo razočarali, saj smo kar trije od skupno šestih udeležencev domov odnesli medalje. Tokrat je Zali uspelo osvojiti zlato medaljo v teku na 60 metrov, Maju Pircu srebrno v teku na 300 metrov, jaz pa sem v metu vortexa prejela srebrno medaljo.

Devet tekmovalcev, tri medalje in še kup lepih uvrstitev.

Moj in Zalin rezultat je zadoščal za uvrstitev na državno tekmovanje, ki je bilo 5. junija v Žalcu. Konkurenca je bila zares močna, kljub temu pa sva z doseženih zadovoljni. Zala je pristala na 21. mestu, meni pa je pripadlo 9. mesto.

Ula Bohorč, 9. r.

TEHNIŠKI DAN NA GRADU RAJHENBURG

V torek, 29. maja 2019, smo se učenci 9. razreda odpravili na Grad Rajhenburg. Prijazno nas je sprejela gospa Zinka in nam najprej povedala nekaj na splošno o gradu, nato pa smo si ogledali razstavo o izgnancih v drugi svetovni vojni. Spoznavali in raziskovali smo zgodbe družin, ki so morale zapustiti svoje domove, videli smo tudi veliko zanimivih predmetov. Pogledali smo si tudi kratek dokumentarni film, temu pa je sledila delavnica. Izdelali smo pasjo svetinjico.

Veliko zanimivega smo izvedeli o trapistih, za konec pa smo si ogledali zbirko kolajn našega atletskega šampiona Primoža Kozmusa, na koncu pa smo se še posladkali v grajski slaščičarni.

Dan mi je bil zelo všeč.

Maj Omerzel, 9. r.

TEKMOVANJE ZA ČISTE ZOBE OB ZDRAVI PREHRANI

V torek, 4. junija 2019, smo imeli zaključek tekmovanja za čiste zobe. Naša šola je bila izmed vseh šol v občini Krško na 5. mestu. Na naši šoli smo imeli najčistejše zobke učenci petega razreda. Drugo mesto je letos pripadlo učencem 4. razreda, tretješolci so osvojili tretje mesto, četrto mesto pa je pripadlo učencem drugega razreda. Najbolj sem se razveselila našega prvega mesta.

Manica Maja Božičnik, 5. r.

OŠ KOPRIVNICA

**REZULTATI TEKMOVANJA
ZA ČISTE IN ZDRAVE ZOBE
OB ZDRAVI PREHRANI
2018/19**

VRSTNI RED	RAZRED	TOČKE V %
1.	5.r	78,6% <small>UČITELJICA KAJA PREŠKAR</small>
2.	4.r	73,9%
3.	3.r	60,9%
4.	2.r	50,7%

NAJBOLJŠI RAZRED
V OBČINI KRŠKO IN
KOSTANJEVICA NA KRKI JE

4.a razred OŠ Raka

z učiteljico Bernardko Božič

ZDRAVSTVENI DOM KRŠKO
ZOBOZDRAVSTVENA VZGOJA

DAN Z RIBIČI IN NOČ V ŠOLI

V petek, 7. junija 2019, smo imeli učenci prve triade naravoslovni dan. Srečali smo se z ribičem na ribniku v Mačkovcih.

Ogledali smo si razstavo rib, ribnike ter hranili ribe,

največje doživetje pa je bil ribolov.

Enej
Mirt, 2. r.

Po okusni večerji, ta dan smo pouk namreč začeli popoldan, smo se peš odpravili proti šoli, kjer smo tudi prenočili.

učenci 1. triade

ZAKLJUČNI IZLET DEVETOŠOLCEV

Devetošolci smo v petek, 7. junija 2019, še zadnjič skupaj odšli na izlet, na katerem smo se neizmerno zabavali. Najprej smo se preizkusili v kartingu na progi v Krškem.

Vse skupaj se je začelo s treningom, sledile so kvalifikacije, na koncu pa smo imeli še pravo tekmo. Najboljši in najhitrejši trije smo prejeli tudi medalje. Zabave za ta dan še ni bilo konec, saj smo se takoj zatem odpravili na kopališče v Čatež. Tam smo uživali še v zadnjih skupnih trenutkih, ki nam bodo ostali v spominu za vedno.

Ula Bohorč, 9. r.

POLETNE POČITNICE

Šolsko leto se poslavlja in s svetlobno hitrostjo se bližajo poletne počitnice. Vsi se veselimo teh brezskrbnih počitniških dni, saj si bomo spet napolnili baterije in jeseni pogumno zakorakali novim šolskim dogodivščinam naproti.

Dva meseca bom uživala in preživljala čas z družino in prijatelji. Mami mi vedno pravi, da bom lahko dala možgane na pašo in počela vse tisto, česar v času šole nisem mogla.

Na morje bom šla v Umag. Zjutraj se bomo zbudili ob pogledu na morje. Veliko bomo kolesarili in se kopali, zvečer pa se bomo sprehajali ob morju.

Obiskala bom tudi bratranca in sestrično in skupaj bomo šli na Črno jezero ter se zabavali v Gardalandu.

S Karmen se bom udeležila angleškega tabora na Krvavcu.

Počitnice bodo hitro minile in kmalu se bo spet oglasil šolski zvonec.

Taja Krnc, 5. r.

Marcel Mešiček, 3. r.

Kmalu se bodo spet zaprla šolska vrata in pričele se bodo težko pričakovane počitnice. Čakata nas dva meseca zasluženih in brezskrbnih dni, saj smo bili vse leto še kar pridni.

Prepričana sem, da so letos pred mano res sanjske poletne počitnice. Začele se bodo že s šolo v naravi in z odhodom v Nerezine. Upam, da bom uživala tako v obveznostih kot tudi v prostem času. Veliko bom čofotala v morju in se družila s prijateljicami.

Drugi del počitnic bom preživljala z mamo in atijem v Izoli v hotelu Delfin, kamor gremo že drugo leto zapored. Imela bom odlično družbo – sestrično Anjo. Zagotovo bomo dobro jedli, veliko se bom kopala v bazenu in morju, ob večerih pa bomo šli v mesto na sladoled in na trg, tam pa se vedno dogaja kaj zanimivega.

Za konec pa spet na morje: čaka pa me še deset čudovitih dni na morju z mojo mami, očijem in bratom Maticem.

Maja Pečnik, 5. r.

Selina
Božičnik,
4. r.

Med počitnicami bom s starši in bratcem odšla na morje v Nerezine. Tam bomo en teden. Tega se zelo veselim, saj bom spoznala nov kraj in nove prijatelje. Upam, da bo voda topla in da se bom lahko veliko kopala. Ko se vrnemo z morja, bom vikend preživela pri babici. Družbo mi bo delala sestrična, skupaj se bova igrali. S starši pa bom obiskala tudi Gardaland. Tega se res veselim, zagotovo bo super! Nekaj dni bo pri nas preživela tudi moja druga sestrična Selina. Veliko se bova kotalkali in pripravljali nove koreografije. Moje počitnice bodo res super.

Manica Maja Božičnik, 5. r.

Bil je lep sončen dan. Družina se je odpravila na morje. Ležalnike so postavili na plažo, otroci so iz peska naredili peščene gradove. Naredili so enajst gradov. S seboj so vzeli hladilno torbo. Iz torbe so vzeli sladoled. Ko so ga polizali, so vsi skočili v morje. Pobrali so kar dvajset školjk. Naredili so grad in ga okrasili s školjkami. Za družino je bil to lep dan.

Lucija Vodopivec Škoberne,
2. r.

Ajda Krivec, 4. r.

Počitnice so se začele in na morje so šle trojčice Iva, Ula in Zoja. Igrale so namizni tenis. V torek je bilo zelo vroče, bilo je kar 35°C. Hitro so skočile v vodo. V sredo so bile opečene, šle so v vodo. Voda pa je imela 36°C. Bile so črne kot črnci. Bile so lačne in odšle so po sadje. Naslednji dan so šle domov.

Iva Bogovič, 2. r.

Nejc Pertinak,

2. r.

Z družino smo šli na morje. Postavili smo ležalnike, blazine in šotor za senco. Ko smo šli v vodo, smo v šotor postavili velike kamne. V vodi smo si podajali žogo. Potem smo plavali do boje in nazaj. Potem smo šli na sladoled. Bil je zelo lep dan. Takih počitnic si želim še veliko!

Jure Bračun, 2. r.

DOSEŽKI UČENCEV V ŠOLSLEM LETU 2018/2019

UČENEC/ UČENKA	TEKMOVANJE	DOSEŽEK
Zoja Bogovič, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju angleščine	BRONASTO PRIZNANJE
Maja Božičnik, 7. r., Ula Bohorč, 9. r., Zoja Bogovič, 9. r., Domen Planinc, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni	BRONASTO PRIZNANJE
Zoja Bogovič, 9. r., Domen Planinc, 9. r.	Državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni	SREBRNO PRIZNANJE
Blažka Gerzina, 8. r.	Šolsko tekmovanje v znanju zgodovine	BRONASTO PRIZNANJE
Aljaž Jagrič, 4. r., Karmen Kavčič, 5. r., Maj Pirc, 7. r., Zoja Bogovič, 9. r., Ula Bohorč, 9. r.	Šolsko Cankarjevo tekmovanje	BRONASTO PRIZNANJE
Maja Pečnik, 5. r., Nejc Piletič, 7. r., Natalija Penič, 7. r., Jan Resnik, 7. r., Maja Božičnik, 7. r., Eva Osojnik, 7. r., Zoja Bogovič, 9. r.	Angleška bralna značka	ZLATO PRIZNANJE
Manica Maja Božičnik, 5. r., Karmen Kavčič, 5. r., Taja Krnc, 5. r., Larissa Resnik, 6. r., Andraž Penič, 6. r., Lucija Pilpah, 7. r., Maj Pirc, 7. r., Zala Bohorč, 7. r., Lea Horvatiček, 7. r., Blažka Gerzina, 8. r.	Angleška bralna značka	SREBRNO PRIZNANJE
Jan Resnik, 7. r., Vid Župevc, 8. r.	Šolsko tekmovanje v znanju astronomije	BRONASTO PRIZNANJE
Ajda Krivec, 4. r., Filip Osojnik, 4. r., Gašper Bračun, 4. r., Urban Cehte, 4. r.	Ekipno področno prvenstvo v šahu	3. MESTO
Erik Kavčič, 1. r., Lea Vertovšek, 1. r., Andraž Planinc, 1. r., Gaber Mark Emeršič, 1. r., Žan Plevnik, 1. r., Klemen Kos, 2. r., Martin Zorko, 2. r., Jure Bračun, 2. r., Iva Bogovič, 2. r., Brina Brili, 3. r., Lana Korošec, 3. r., Pia Vertovšek, 3. r., Gal Grmšek, 3. r., Tian Omerzel, 3. r., Filip Osojnik, 4. r., Aljaž Jagrič, 4. r., Ajda Krivec, 4. r., Maja Božičnik, 7. r., Zala Bohorč, 7. r., Ana Božičnik, 8. r., Domen Planinc, 9. r.	Šolsko matematično tekmovanje - Kenguru	BRONASTO PRIZNANJE
Domen Planinc, 9. r.	Državno tekmovanje v znanju matematike	SREBRNO PRIZNANJE
Maja Božičnik, 7. r.	Državno tekmovanje v znanju matematike	ZLATO PRIZNANJE
Zoja Bogovič, 9. r.	Državno tekmovanje v znanju angleščine	SREBRNO PRIZNANJE
Nejc Piletič, 7. r., Jan Resnik, 7. r., Bležka Gerzina, 8. r.	Nemška bralna značka	SREBRNO PRIZNANJE
Gaber Gregor, 5. r.		1. MESTO
Urban Cehte, 4. r.	Občinsko tekmovanje - kros	2. MESTO

Ula Bohorč, 9. r.		2. MESTO
Andraž Planinc, 1. r.		3. MESTO
Maja Pečnik, 5. r.	Občinsko tekmovanje - atletika	2. MESTO - VORTEX
Ula Bohorč, 9. r.		2. MESTO - VORTEX
Maj Škoberne, 7. r.		2. MESTO - VORTEX
Zoja Bogovič, 9. r.		3. MESTO - SKOK V DALJINO
Zala Bohorč, 7. r.		3. MESTO - TEK 60 m
Maja Božičnik, 7. r.		3. MESTO - VORTEX
Maja Pečnik, 5. r.	Občinsko tekmovanje - atletski troboj	1. MESTO
Taja Krnc		2. MESTO
Zala Bohorč, 7. r.	Področno tekmovanje - atletika	1. MESTO - TEK 60 m
Ula Bohorč, 9. r.		2. MESTO - VORTEX
Maj Pirc, 7. r.		2. MESTO - TEK 300 m
Maja Pečnik, 5. r.	Področno tekmovanje - atletski troboj	1. MESTO
Taja Krnc, 5. r.		3. MESTO
Ula Bohorč, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju biologije	BRONASTO PRIZNANJE
Ula Bohorč, 9. r.	Državno tekmovanje v znanju biologije	SREBRNO PRIZNANJE
Ula Bohorč, 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju kemije	BRONASTO PRIZNANJE
Manica Maja Božičnik, 5. r., Taja Krnc, 5. r., Maja Pečnik, 5. r., Zoja Bogovič, 9. r., Ula Bohorč, 9. r., Domen Planinc, 9. r.	Šolsko tekmovanje Vesela šola	BRONASTO PRIZNANJE
Taja Krnc, 5. r., Maja Pečnik, 5. r., Zoja Bogovič, 9. r., Ula Bohorč, 9. r., Domen Planinc, 9. r.	Državno tekmovanje Vesela šola	SREBRNO PRIZNANJE
Erik Kavčič, 1. r., Ana Krivec, 1. r., Žan Plevnik, 1. r., Lea Vertovšek, 1. r., Jure Bračun, 2. r., Miha Novak, 2. r., Vid Planinc, 2. r., Martin Zorko, 2. r., Barbara Černelič, 3. r., Gal Grmšek, 3. r., Žan Klavžar, 3. r., Marcel Mešiček, 3. r., Pia Vertovšek, 3. r., Gašper Bračun, 4. r., Arja Maruša Emeršič, 4. r., Ajda Krivec, 4. r., Manica Maja Božičnik, 5. r., Jernej Bračun, 6. r., Maja Božičnik, 7. r.	Šolsko tekmovanje v znanju naravoslovja	PRIZNANJE KRESNIČKA

KOPRIVA – glasilo Osnovne šole Koprivnica

Pri nastajanju glasila so sodelovali **člani novinarskega krožka.**

Mentorica: **Andrejka Šerbec**

Izšlo v **juniju 2019.**